د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبری

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ٍالفتٍ خبرې.......... 1
د حــق رڼـــا 1
پروردګاره! 3
خیرالبشره! 5
رحمة اللعلمین 9
د حج الهام 10
دزړه مضمون 14
د کربلاالهام. 15
سترګه دسبا یمه 23
قهرمانه پیغله 24
پــــیــر 25
ملی حــمـــاسه. 26
وطـــنه. 27
ګل پرسته 32
تــــلــوسه. 33
مړی ژوندی 35
د مور مینه. 36
مورې! 37
قدراومقدار 40
صاحب 42
سبک نظر 43
مساوات. 44
مانیجن 46
نن او پرون 48
د زړه دنیا 48
څه کیږو؟ 49
سیاست. 50
سرنوشت 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی... 54
پالیسي 56
زه او دي.. 58
ترقي او تمدن.. 59
څه جوړیږی؟ 61
بي چله اوناچله.. 63
رنا.. 63
قبیله پرستی.. 64
د شوری فضا ۱۳دوره... 66
په چاپسي ځی؟.. 68
نه گورم 69
دروغ او رښتیا... 70
د درگاه سپي... 71
زندان 74
د محیط تاثیر 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه... 80
په ښکلا مین... 82
څلوریځی.. 83
څلوریځی.. 84
لغمانی 114
که پیداشي... 129
په داسي حال کښی 130
ښځه.. 131
دلبر او ستمگر 134
په غلا غلا کتل 135
د میني او ښکلا نجوی.. 136
د ژوند مرثیه 137
زړه او ضمیر 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر..138
د ژوند د ستور 139
د عشق جنون...140
حسن او نظر 142
اولواالابصار...143
خبرنه و 148
اقتدار...149
مزدوری سترگی...151
ملی قدرت..152
محّمد(ص)..153
پا که مینه 157
رسم رواج 158
بابا...161
ښامار 161
د غریب ګیلی..163
حاضر جوابي...165
څوک څه پوهیږی؟ 166
د محمد(ص) تعلیم...167
د محمد(ص)عرفان 168
د اسلام آغازاوانجام..170
په ځان مینه!...173
محیط اوانسان...175
عمل اوعکس العمل..176
سوتې 177
خپل او پردي..178
د شاعرترنم...180
امیدونه راژوندی کړه...181
د عصر دلبره! 182
جوی انقلاب 182
نوی ګل..184
آزادي 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د اِلفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبـرې
د عقل اوفکرد حــــیرت خبـرې

د محبــت له حـرارت نه پیدا
د ویښ احـساس دبصیرت خبرې

دحـق رڼـا د روح نجـوالـري
دعـشق نغمه د معرفـت خـــبرې

راغلی دنیا ته دالهام لـه لاری
دلوړاوښکلی حقـــیقت خـــبرې

د کارخبری د اِلفتٍ کـــاردي
هـروخت په کاردی دالفت خـبرې

د حــق رڼـــا

له وهم وخـــــــــــیاله!اودعقل تصورنه بهر

چـــــــــیرته چه نه رسیږی هیڅکله د علم نظر

لـــــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا

تــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کیف نه سوا

د حـــــــــق رڼا کړی تجلی چه ئې ایمان وینې

عـــقل پوه نه دي چه یې څنګه په څه شان وینې

خدایه! تانشې پیـــــــــــژندي زمونږ قلیل علم

داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـلیـــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهیړی چه لـمر شته دي مګر لمرنه ویني
سحرله خوبه راپاڅـــــــــیږی خوسحرنه ویني
ګونګ شونډی ویني چه خوځیږی خوخبره ناوری
کاڼه ته یو څه وو ایو اوهغه بل څـــــــــه اوري
دغســــــــــي مونږهم د ړندوکښو په لاریو روان
مــــــــــونږ له مکانه وتي نشو اوته یې لامکان
ښاپیرک کله دغه د لمر خــــپله رڼا کښي ویني
د لمر رڼا بس د ســـــپوږمۍ په تجلا کښی ویني
مونږبه لاڅه یو زمونږ عـــــلم اویقین به څه وي
یوه مــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمین په څه وي
نوروکښی وینو هغه څه چــــه ئې په ځان کښی وینو
د خپل غلط قیاس عـــکسونه پــــه جهان کښی وینو
په آئینه کښی ماشــــومان تـــــصویر دځان ګوری
کوي باورچه واقعي نـــــورمـــــــــاشومان ګوري
ډیر مجهولات شته چـــه انسان لاپیـــژندلی نه دي
د غیب پردو کښی ډیر څــــه پټ دي چا لیدلی دي
ډیر څه موومنل هـــــــــغه وروسته غـــلط وختل
ډیر څه مورد کړه چه نن عـــلم او حکمت ومـــنل
زمونږ مننه زمونږ رد زمــــونږانکارغــــــــلط
څه اعـــــــــــتبار لری زمــــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معـــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسيږى کله
دانســـــــــــانى فکر لباس په تاجـــوړيږى کله
اهل عـــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائى
مونږ هغه حـــــمد کله ويلى شو چه تاته ښـــائى

پروردګاره!

پيدا دې کړه پــــــــسونه هم ليـــــوان پروردګاره
د ښوبدو خــــــــــــــالقه!هـــــم رحيم اوقهارره
پسونه شکرکاږى چـــــه ګياه دې کــــــړه زرغونه
ليوان دې ثنا وائى چـــــــه پيدا دې کــــړه پسونه
خيالى زرکه دې ستائى چــــه احـــــسن الخالقين ئې
صياد،بازاوباښه وائى چـــــه خـــــيرالرازقين ئې
يزيد شکر ګـــــــزاردي چــــــــه فاتح د کربلادي
حسين کوي ډيـــــرفخر چـــــــــه سيدالشهدأ دي
شاهان دې کړه سرلــــــوړى د دولــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دې تـيـــښته کـــړه ادهم لره معراج
ګوډوائى شکر خــــدايه چـــه دوه سترګى غړومه
ړوند وائى ډيره ښه ده چـــــــه نـــادودې نه وينمه
ګونګى د حال په ژبــــــه شکر شکر کــښى دا وائى

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه يم چه دروغ نه وايم غيبت نه راته ښـــائی

په هرحال دې راضي ی ـــــــــــــولروصبر د ايــوب

قصه موهيره نه ده د يــــــــــــوسف اوديعقوب

يومياشې بل هاتی کړی ځـــينی لوی ځينی واړه

لويان دې کړه خوړونـــــکی او واړه ورته خواړه

په نس کښی د ماهی ژونـــــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئی ساتې ربه! نه غـــــــرقيږی په طوفان

د تيغ خوله دې کړه بنـــــــده په مری ٔ د اسمعيل

په سره اور د نمرود کـــښی دې ساتلی دی خليل

هاتی په زمکه پريــــــــووت ابابيل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شــــــــــداد وژل په مياشو

قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــــــــی فعال مايريد

که ستا اراده نه وای څــــــــــه کولی شو يزيد

بې ستاله ارادې نه هيـــــــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی ښه کيدلی اونه څوک بد شی بديدلی

بلبل دې نغمه خـــــوان ګل وګلزارباندی شيدا کړ

کارغه دې د بدبـــــــــوی مردارخوړلوته پيداکړ

د شاتو په مچيو جـــــــــــوړوې خواږه عسل

د مارلړم په نيش کښی لـــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خــــــوادې دواګاني ستاله خوا

شیطان دې پــــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیــــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستـــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خـــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پـــــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅــــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیـــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلــــــــــــمین خیرالبشره!

دکامل انسانـــــــــیت اصلی مظهره

ته نه وی پــــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعـــــور سترګوبینا نه وه

تاکړه ورکــــــــــه هغه توره تروږمۍ

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمۍ

سرېتوب ورساوه تـــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحــقیران دې عـــــــــزیزان کړه
سرکشان دې پخپل ځـــان پورې حیرام کړه
انسانی کرامت تـــــــــــاراوړانـــسان ته
بشري وروري دې راوړلــــــه جهـــان ته
په عالم کښـــــــــی دې پیدا نوی نـــــظرکړ
چه قادردې په لیـــــــــدو د خـــــیر وشرکړ
جوړدې کـړله ملتـــــــــــــونو یـــو ملت
د توحـــــــــــــــــید د کلیمی په بـــــرکت
د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بــــتان
مشرکان دې کــړه د یو خــــداي بندګان
د سړیو جــــــــــوړول دې لـــوی هنر و
که نه ! یونـــــــــوم د بـــوجهل او عمر و
ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه
ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپــــلارکړه
د یتیم د اوښکوقــــــــــــــــدردرســـره و
د پیرزونظر دې تـــــــــــل په بیـــچاره و
انساني حقـــــــوق دې ښځو لره ورکـــړه
د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کــړه
عـدالــت دې د تــقــواجزٔ وبــــــــــالــه
مساوات دې پــــــــــه عمل کښی وپالــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دې جـــــــوړاوه که خندوقونه
کړه دې نوروســــــره سم مشکل کارونـه
غزاګانو کښې له هــــــــرچانه صابر وې
په جهاد کښې په شخصاً خپله حاضـروي
مشکلاتوکــــــــــــښې له هر چا مستقـيم
خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظيم
مړوی که څـــــوک يوازی تش نـــسونه
تامړی کړي وړ.ی سترګی وړ.ی زړونه
موالی دې کــــــړه سرلوړی په ايمان
د خپل کـــــــورسړی دې وباله سلمان
زيد غلام و په قــــــــريشودې افسر کړ
د ده ځوی دې اســــــــامه لامتعبر کړ
په هغه لښکـــــــر دې کړلو قوماندان
چه عمر او ابــــــوبکر ئې وسپاهيان
نه پيدا په اسامه کــــــښې شو غرور
نه اخلاص کښې د عمر راغی قصور
ابـــــــــوبکر خليفه د خپل زمان
په جلب داسامه کښې شــــــــوروان
دينه لـــــــــويه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پته لـــــــــــه نظره د غافله

تابدل کـــــــــړه معیارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټیټې سطحی نظرونه

ډیر و خلکو تــــــــه ببنلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لـــه غنا ن استغنا ده

دا دنیا وه ستــــــا اصحابو ته حقیره

پادشاهی به ځــــــاریده ستا له فقیره

تا دواکـــــــــړه د بـشر زاړه دردونه

وردې کړه د خیر احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کښی کـــه تریخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کـه ئی مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کـــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځــــان کله صاحب وي

تا صاحب کــــــړمسلمان د ښه تهذیب

مؤاب دي کــــــړ په احسن التادیب

جوړ دې نکـــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جــــــوړ دی کړ قاید او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک دی نکـــړه استعمال لکه دواب
پیروان دی خــــپل بللی دی اصحاب
له صاحبه نه ښــه خطاب نشته هرګوره
راشه! پـیر مرید ددې زمــــانی ګوره
مسلمان اوس د پــــیرانو بندګی کړی
لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړې
ډیرافسوس دی نن په حـــال د مسلمان
څومره ټیټه مرتــــــبه شوه د ایمان
چیرته هغه مسلـمان او چـــــیرته دا
چه یزید ئی شــــــو امام او مقتدأ

دواب ـــ حیوانات

رحمة اللعلمين

رب العلمین دې رحمــــــــــــــة اللعلمین ګڼي
نلری ثانی چه دې خــــــــــــاتم النبین ګڼي
ډیر خلک دې وایستل تــــــــیارونه درڼا لورته
ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نـــــــورالیقین ګڼي
ته په مومنانو مهربانه له هــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دې رؤوف رحیم ارحـــــــــــم الراحمین ګڼې
ستا خلق عظیم خوپه قران کښې خدای ستایلی دی

نورخلک لاڅه چـــــــه مشرکان دې هم امین ګڼې

ډیر دې له دوزخه ګـــــــــرزولی د جنت لورته

ښائی درسره چـــــــــــه دې شفع المذبین ګڼې

تا مسلمه پـــــــه بعث بعدالموت باندی مومن کړلو

نه مـــــــــري مومنان آب حیات د اسلام دی ګڼې

غیب تـــــــــــــه دې نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حیـــــــوانی نظر سطحی اوظاهربین ګڼې

دې دنیا نـــــــه ښه د بله دنیا ځان ته مومن لری

هلته مومن هرڅـــــــه لري کله ځان مسکین ګڼې

بارد دنیا هرڅومره کـــــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل ئې کـــــــــه درنه وی ځان سنګین ګڼې

ستا منیه مې بس ده چه له ځان سره ئې خدای ته وړه

ستا رضاٍ الفـــــــــــتهٍ رضأ د رب العلمین ګڼې

دواب -- حیوان

عما مه -- لنګوټی

د حج الهام

مختلف او مخالـــــــف بیل بیل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حـــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن یــــــولنګ اویوڅادرشي

کلتوري اخـــــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لویږی له سره

نه چلتارد چـــــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتــرک یوه جامه وي

تورسپین عــــــرب عجم سره یوشان شی

د واحـــــــد ملت مفهوم ډیر ښه عیان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بیا په ګډه شـــــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعیه کـــــــوي هغه او کــه داوي

په یـــــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځــــــــاي شي مقام د ابراهیم

دهرځــــــــــاي مسلمانان پکښی سهیم

په یوه ژبه هـــــــــــــریووائی لبیک

هریوبل ته وائی الـــــــــسلام علیک

واړه وائیـــــــــی لاإلــــــــــهٔ الاالله

واړه بولـــــــــی محمد رســــــــولاالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه يوپـــــــــــه کلمه دي د توحيد

په وحدت کښې ئې نه شک شته نه ترديد

هدف يود مسلــــــــــــمينو د جهان دي

چه په کانړو ئې هرڅوک ولي شيطان دي

په رښتيا چه يــــــوامت او يو ملت دی

محمد او ابراهيم تـــــــــه ئې بيعت دي

ټول والاړ يــــــــوي قبلي يوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

يوجهت دي څــــــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري يـــــــــو شی وينی نظرونه

د شرقي او غـــــــــــــربي قبله يوه ده

پتنګان له هـــــــــــري خواډيوه يوه ده

نه شقاق شــــــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نـــــــــراو ښځی ائيتلاف

لا رفث لا فـــــــــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حــــــاجې دي وصف الحال

هيڅوک نه دی بـــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــــکه چه نشته نا محرم

ډيرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیــــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غـــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســــــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دي کانی ته ســـرتیټ په التماس

خاتمه د حج ایـــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعـــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مــــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لــــــه زیانه په امان دي

کان امنــــــــا د دي مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعـــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جای نماز تسبې سوغات

دی د ورلــــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دې که ښه شوه کړه اوړه

په رښتیا د ې بیـــت الله نه څه ودوړه

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جګر خون شی

پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنګین شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتــی نه دی ټول په شــعر اوبه شوی

دشاعرزړګی چه شین شی د ادب ګلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویـــنو پـــا ئی

دغوټې د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتـــه دی پـــټ شوی د قلـــم هره قطره کی

د اشـعا رو بــحر ګوره سترګو رو د ته جیحون شی

شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیروروسته پوهیږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرګه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تـــوره شپه کی فـــــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهــــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شـــی پکی ورک شـــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنــــــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســــــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا   شـــی خــړه تنـــدریزه او مهــــیـــــبه

ډارحاکم فــکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلــکو باســــــــی زړونه

ورســره   په کربــــــــلا کی یــو بـــــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهــــــــــــشــتونه مسلــــط وی پـــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــطا چـــــــــــه مهـــیبه وی بلا

هره خواوی تورتــــمونه عــقل فـــــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هــــــــــرچاته بیچاره ښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــطی ګرانی وی

عـــــــــذابونه عتـــــابونه فـشارونه مـــــجانی وی

مایوسی پریشانی وی خـــــــــــوښی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کـــــــــــړیږی وی اورونه په شـبنم کی

دغضب حکمرانی وی خـــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئې قیامت وی هـــــــــریوزړه کی پټ ژړیږی
هیڅوک هیڅ نشی ویلی جــــــــرئت سلب شی له هرچانه
جهان هرچاباندی تنګ شـــــــی له هرلوری هری خوانه
داسی ډیربد بد حالــــــــــتونه په انسان باندی راغلی
زلزلی اوطـــوفانونه پـــــــــه جهان باندی راغلی
په همداسی سخت ساعت کی پیـــــداشوی لوی کسان دی
چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســــــپریږی په طــوفان
د طوفان په سر نوح کــــــینبود د بشر د بــقا پنډ
د تدبیر عزم په مخکی طـــــوفان کله ګرزی خنډ
که هرڅومره لوی طوفان وی عـــمرئی لنډ لکه ظالم وی
د نوح عمرئی نصیب شی چه طــوفان باندی حاکم وی
خاوندان د ارادو تـــل په جرءت مومی نجا ت
له خطر سره جنګونه حقــیقت دي د حیا ت
نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم
حق پا لونکو ته نه ښـــائی چه با طل ته شی تســلیم
که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تـــیر
شهامت به د حــسین څوک ترقیـامـته نکړی هــیر
یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته
حســـــین ډ یراعلی مثال دی د ایــمان اهل ایمان ته
ظالمـــان د یوی کور دی که عــرب وی که عــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم
یــوظـــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی
سکندروی بیا چنګیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی
په یزید بـــانـدی وریږی تر قیـــامتـــه نفر تونه
د حـــــسین په غـــــم کی ژاړی جـــهانونه عالمونه
که جابرچنګیز هرمره په قدرت دی مشهور شـــوی
خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شـــوی
هلاکوبد ګڼی هـــــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک
هټلران هرچـــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک
د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ
په وحشت بربریت ئې جـــهان خلکو ته تنور کړ
هغه څوک و چه ئې جوړی د سرونو مناری کړی
جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئې میری کړې
چا د ی سوی په اورونو بـــشری تمـــــدنونه
چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه
څوک د قهر قهرمان و په باميـــانو څه تیر شوی
غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی
څنـــــګه راغـــی څنـــګه لاړه له جـهانه سکـــندر
څه ئې وکړه دلـته هـــلـــته ورشه وپوښـتـه خـــیـــبر
عجـیبه غـوندی جـــهان دی عجـــیبه یی دی کـــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــله وران کــــله ودان کړی قدرتــــونه هــــيوادونه

ســــــقراط فخر د يونان و د يونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پـــــياله باندی مسموم کړ

اصــــلی کور دفــــلــــسفو شو فــــيلسوف لــــــره زندان

يونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د يونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خيــــــژول شوی

اوس مرکز د مسيحی دين دلوی پاپ دی ګــــــڼل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله څيره کی جهانسوز جهانګيران شته

په دی زمکــــه نه مړيږی د دی عــــصر نا پليون

لاس يی واچاوه اسمان ته اوس سپوږمی ته لری يون

ســـــــل چنګيزه دی پــــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډير جامونه ګوره د رادار په آيينه کيی

ورانولو ته جــــوړيــــــږی د دنيا عــــــــمارتونه

تباهی ته خــــدمت کــــــاندی د دی عصر تخنيکونه

استــــعمار کله ورکيږی جــــامــــه شــــکل يی بــــدليږی

استــــبداد په نــــوی بڼــــه سياست لــــره څوم کــــيږی

په دڅه کــــــــه د ظالم نوم پلار ايښی وی رحيم خان

په ښه نوم کــــله ښه کــــيږی چه يی خوی وی د حيوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقيقت خـــــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامـــــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګـــــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهـــــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایـــماندارو نشی کـــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تــــــــه غــاړه کـله ږدي مسـلماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کـــــــه فرعون دی که قـــارون

که پیدا شی په ولس کی یـــــــــوموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غـــــاړه نـــــــه ده ایښې ابـــــراهیم

د فرعون قدرت تـــــــه کله تابع شـــویدی کــــلیم

اســـلام نه منی هـــــــیڅکه د یزید مـــــتابعت

حسین سرشی ورکــــــولی نــه لاسونه دبیـــعت

محـمد او مومنـــانو کـــــــــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کـــــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهـــــــاد ناروا سره عناد

حمایــت د مظلومانو ورکـول دهر فـــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خــــــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لــــــــه دجـــال سره جـــدال

چاچه یوقـــــــــدرت منلی په جــهان کی د الـــلــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــله شی مـــنلی یـــومـــطلق آمـریت

اولواالامر د اســلام دی مقــید پـــه شــریعت

مکلف پــــه مـــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیـــــازه مشوری نه کـــله وخــیرال انام

په هغـو تل مسلـــط وی جـــبرقـــهر زجـــر

چه په ظلم کوي صبراولـــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان څـــه ایمان نه دی

چه حسین غـــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نــــه د ظلم مرئتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــســین کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســـین دی ډیرخوښیږی

یزیدان څومره ډیرشوی یـــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــمانانو د اســـلام اســــان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی ســرونه

نوافل ئي دی ټینګ کړی واجبات ئي دي هـیرکړی

نورئي هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئي ډیرکړی

داسي خــواره زاره نه وه حـقیـقي مسلـــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه شوه چيرته لاړه هغه د ايـــمان قــهرمــانـــي
مسلـــمانه! با ايمــانه داغـريب ديـن معــتبر کړه
په دين سرورکړه اودين بيا ديخوا په شان سرورکړه
انتـــــقام د حسين واخــله دخـــيل عصر له يزيده
ورک د زمکې خدايان کړه الـهام واخــــله له توحيده
حسين تويـې کـــړلی وينی ته پری اوښکې تويوی
ځای دوينو اوښکو وينو څـه ئې وکــړه څـــه کوی؟
راشـــه بـــــــس کړه ژړاګـــانی ظالمان وژړ وه
حسين ظلم قبول نکـــړ تری مظـــلوم مه جوړ وه
دهغه سر،سرلوړی ده د دنـيا چــت نه اوچــته
چه په مرګ يی ځان خلاص کړی د ذليل ژوند له ذلته
په حســـين باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه
چــــه ظـــالم ته تيـتوی سرمظــــلومو ته ږدی غاړه
دا ژړا دا واويلا دی د کـوفی مسلمــــانان
جلادان د اهل بيتو د يزيد خاص بـــندګان
د مسلم په حال به ژاړو څنګه وو څنګه شو خـدايـــه
د بوم سوری ته پناه وړی ښه ئې بـــولی له هـــما يه
د يزيد فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن
د اسلام منـــبر ته وخــــوت خجالت د مسلــمان
مدينه کی خونريزی کړی په مکـــه وړی يرغـــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی او امامانو کنـــځـل ځای شـــوه منبرونه

قرآن منــع مسلمان کـــړ د کـــفارو له کنـځـلو

خطیبان یزید مجبور کـــړه علی ته په پوچ ویلـــو

ژاړه ژاړه مسلمانـــــــه د مسلم په داســـی حـال

د صـــدیق ،عـــمر مقـــام کړیزیدانو چه پایـمال

دعمروینو تـــــــه تـــړی چـــه وه فـتـــنة الـــکبری

کربلا کی شوه هـــرګـــــــوره لـکه طامة الکـــبری

په ویښـــته د محُمـــــد یی ورکــــول چه خپل سرونه

د حسین ســـروری یزید تـــه نن د هغو او لا د ونه

څومره فرق څومره ژر راغـــی مسلمانه ستا په حال کی

چه هیڅکله ګرزیده نـــــه د چا فـــکر د چا خـــیال کی

نن اسلام خدایرو شــــرمـــــــیری په عمـــل د مسلمان

په تش نوم باندی مـــومـــــنه! داسی کــــله وایـــمان

ســـیاست اســـلامی نـــــه وی که اســـلام وی ســـیاسي

سیاست د دین خدمت کی سیـــاست دی اســـلامي

د قسم دپاره ساتی قـــــــــــــــــــــرآن کورکښی قرآن خور

ادیروکښی کی لوستل کیږي قبربـــــــــــــاندی د سود خور

په ژوند هیڅ کار ترینه ناخلی خویه شقاط کښی ویشل کیږی

درنګ ساعت ته چـه مری کیږی نو یٔسین پری لوستل کیږی

داد خدای کتاب چـــــــــــــه کړه یٔی راژوندی مسلمانان

جنازوســــــــــــــــــــــــــــره یٔی وری اوس هدیرو ته بدیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چــــــــــــــــــه مړه شی د زیارت ډیوه بلیږی
د بی روحه اسلام قــــــــــــدر ځکه ورځ په ورځ زیاتــیږی
په ژوندی حســین څــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئيي ګوره
په هدغه ځـــایٍ الفـــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خـبرچه څه وایـمه اوچـــاته وایمه
زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه
غواړم هغه څه چه هیڅ اثـرئی لا پیـدا نه دی
نه   ئی   پریږدمـه د مجـــهول په تمنا یمه
تول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویښ وینمه
داسی معلو میږی چه زه ســـترګه د ســـبا یمه
ډیرفــکرکوم د زړه په ویـــنو څه لیـــکم درته
مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه   ګـویا یـمه
ډیررازونه پټ زما ســــاده غوندی انشا کی دی
ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بـــله معنا یمه
اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل
ژړام په خندا کی که ژړاکی په خـــــندا یمه
توری ترږمی نه تکه سپیــــنه معنا با سمه
ځکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیچا نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتــښتمه
لویه ننگرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مــیوند پیغـله مـــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی وپټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جــلال قصی ئې هرچـــیرته کیدلی
چایی لری پـــلونـــکړله جــــماله
ګلالی پیـــغله ویـــنا چه وی نقاده
مبـارزه مـــجاهده زمـــــریـــــاله
دښکلا شـــهی وی پـــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمری جوړشی دغزلی له غــــزاله
څوک ئې نه وینی ښایست شجاعت وینی
که هر څو وی په ښایست کی بیمثا له
د درخودعشق سندری تری مه غواړه
د،،الــفــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پــــیــــر

که حرام خوری که روژه خوری که ریا کړی
مه وایه! چه پـــــیر ګناه کړی یا خطا کړی
اســـــلام ځی مګر پـــــیری نه ځی له پیره
که هرڅو دنـــیا ته مخه دیـــن ته شا کړی
عــــقـــیده د چـــــاَ په پـــیر نه خرابـــیږی
کــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړی
خلـــــک به وایئـــی تـــلاوت او تـــهـجـــد کا
ټـــوله شــــــپه که فاحشو سره سبا کړی
له نیـــــکو نونه نمـــــــــسو ته پاتی کیږی
د درګاه له سپی سره پیر ی وفا کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطــــــــن خلکو سرونه ورکول
سرتیروته یی زړونو کی ځـــــایونه ورکول
میرانه سربښـــــــندنه وه هنر د افــــغانانو
بـــــی نــــنګوته به هر چا پیغورونه ورکول
دننګ غـــیرت خـــبرو به پیدا کړه طوفانونه
سړو سړو جـــذبو ته ئی تاوونه ور کول
مـــــلی حـــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره
مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول
مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربښـــتیا
یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول
مرګ نه و افتخار ود حــق لار کی شهادت
شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول
نن هغه قوت څه شوچـــــیرته لاړه څنګه لاړه
فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږ.کی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ.

حـــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادۍ زمونږ.په سرووینو رنګین وو

زمونږ وینو تاریــــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږ.هغه وخت مات کړی استـــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جـــوړوته کارونه ور کول

څه خلکوکی پیداکړی چه پـــخپله څه پیدا کړی

ترڅو خوار و غریب ته خــراتونه ور کول

اساس د ترقۍ او مهــــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښـــــه دی آب و هـــــــــوا ده

ځومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی څه ښه ځـــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ستورو د شپی بلیږی

بهیږی هرلورمست مست سیندونه

په غورځنګو نو دی ابشارونه

وږمی د ګلو ځپې ځپې دی

بلبلان مست دی مستی نغمی دی

ځولۍ دی ډکه له نعمتو نو

سینه دی ډکه ده له ګنجو نو

میوی دی ځومره خوږې خوږې دی

په شنو باغو کی مزې مزې دی

خاوره دی ډیره ده حاصلخیزه

نه ده لویدلی له زور او خیزه

غروته دی ګورم رمې رمې دی

کروندی وینم غلې غلې دی

هرڅه دی ښه دی خوبده داده

کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده

ته ډیر غني یی مونږ فقیران یو

ستا دومره شتو کي ولي خواران یو

که ته زمونږیی او مونږ ستا یو

ولی بې برخې او بینوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــــرڅـــه په لاس کی د یوڅـــو تنو
د بـــډایانو د غـــــلو رهــــزنو
مونږ په خـــــواریو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتــــــه غـــږیږی تل سرودونه
دوی دی او ښــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عیـــش ونوشه
کله بیــــــهوشـــه کله مد هوشه
کـــه دی نــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو یو تحت الثری کی
څـــــو نـــــــازولی په ثریا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څـــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطــــــنه
ترڅو به مـــونږیو په هیڅ راضی
د حــــــق غاصب به ګڼو قا ضی
یو به بی آبـــه هــــــم بی خوړو
ستړی خــــدمت کی د څــــو مړو
راځئ ملګرو ټینګ عـــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بــــدله بــدل حــالت کړو

هییڅ شی ورنکړو چــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نــوی لاره

دیوه ګــــټـــه بـــل ته ورنکړو

یو انسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخواراوحـقیر ته

ډوډۍ پــیـــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قــید ه

د ظالــــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــکر او خیال ته

نه بـــاداری ته جاه و جلال ته

راځئ چه حـــق دانسان ادا کړو

نه ئې غلام کړو نه یې آغـــا کړو

نه ئې ګـدا کړو بل ته محتا ج

نه یې راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئې ظــــالم کړو او مــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئې موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرزیات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډیره غــــــنا ده د ګناه مهر
بډایی څه ده جوع الــــــبقر دی
حرص دغــنا خواصلی سقر دی
غــــــنا فـــــاحشه ده فــــــاحشه
عــــــفت وژونکی شهوت پیشه
بندیز په کار دی په غــــنا باندی
نه د فکرونو په دنــــــیا باندی
هیــــڅوک دې نه وی دلــــــته قارون
وی دی په فـــــکر کی افــــلاطون
دانسان فـــــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حــیوان دی
که لاس پـــښی وی په ځنځیرو کی
فــــکر دی نه وی په زولــــنو کی
چـــــا چه وژلی آزاد فــــــکرونه
جهان پرې وایی اوس لعــــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پیغور جــهان ته
فــکر وژونـــکو د زوړ یونان ته
مســــــح وژلی دروم قــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته څومره لوی خجالت دی

دښمن د فـــکر هر ابو جهل

زندان د فـــــــکر د خلکو جهل

ډیــــرو پوهــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فــــکرون

ګل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم ګل پـــــرسته

د نارنج د ګل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فـــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شـنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنـــــتونه

ځان خبرکړه چه د چـــا په کاراو زیار

سینګارشویده وادی د نـــــنګرهار

ګوره ! څه جوړشوه دکار له برکـــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــقـــته

دلـــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښایسته ګلان چه ویـــنی په باغو کی

څه اوری د بـــلبـــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بـــلبل له حاله څه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ویـــنی

فکر وکړه دی د چا د ځیګر ویـــنی

که عرق د ګل عـــــطار پلوری په تا

دی خـــولی د کار یګرنه د بل چا

راشئ !ونمانځو دګل په ځای مالــــیار

د کار خلک کاریګر ســـتائیی او کار

دمالـــیارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنـــیادم او د بلــبل وی

لږڅه پوه شه! دچاسیوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وږمو باندی خورسند کړی

تــــلـــوسه

بیا ناڅاپه زړه تـــه راغـــــله تلوسه دشعر ویلو

د ښایست انځورولــــــو د معنا سینــګارولـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی

دګلزارلورته د تللو پـــــه یو چا د زړه بـــایللو

چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی

اوس می خیال په زړه کی ګــــرزی دعنقا د رانولو

پس له ډیری د لسردئ نـــــه تقاضاده پیـــدا شوی

سرولمبو ته د لویـــــدلــــــو د بـــتا نو ماتـــولو

په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته

د جرءت پیدا کولـــــــــــــــو د بیرغ اوچتولو

بیا مستی ده راروانـــه د خراب زړګی کاله ته

لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځــــغلــیدلو

دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا

دا سرو او نـــــو و هـــیلو د ډیوو په لګولو

عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی

د هــــوس نـــــنوتلو د امـــید د غـــځـــید لو

دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی

ماشـــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــللو

غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره

دسکوت طلسم مــــات کړه د شپیلئ په غــــــبرولو

دا رښا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د ویښولو
مرورزړګی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه
د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــــوړولو
هنګامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی
د جذباتو په وژلو او د ژبو په تـــــــړلو
بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شــــــــــورونو
فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو
کینه نه ساتم پــه زړه کی څه وی هغه به وایم
خدای دی نه کا څوک خـــوابدی په رښتیا رښتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شــی هغه مړی نه ځار

چه په مرګ ئی شــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندئی لــه خضرنــه کم نه دی

چه په چــا انسانیت کـړی افــــــتخار

مړهغه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مری هغه چــه ژوندی ئی وی یادګار

ډیرژوندی مړه دی اوډیـــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پــه یـــــاد وی دروزګار

هرافغان ته اِلفت ډومـــــره بوهه غواړی

چه دمرګ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ښوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته
د مورزړه کی د مینی رڼا شته
که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی
مور سره محـبت بـی ریا شته
د مور مینه د مینو مور بوله
که دی په خور یا لالا شـته
د لـــیـــلی محبت کی هرګوره
د مــورمینه د مــینی تر شا شته
ټول عـــالم ئی که بد ګـڼی موری
په اولاد پـــیرزوینه د تا شته
ستا په مینه کی نقص نه پـیښیږی
تاسره سرما یه د بـــقا شـتـه
تاته وی لکه تــورد دوه سترګو
که دی غیږ کی اولاد نـابینا شــــته

ژوند ون تارابــــښلی دی موری
له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما   اول دی وتـــا ته ژ ړلــــی
بل ځای کله د چا د زړا شــــته
جــــنت ستا قدم لاندی دی موری
تردی لوړ مـــقام کــله د چا شته
که زما په ســـروی داستا سیوری
نه حاجت دطوبی یا هــــما شته

موريې!

موري چه خدای له تا پیـــداکړمه
ګران ئی له هرچانه په تا کـــړمه
له خـــــپله ځانه لا خبرنه ومه
چه تا له ځانه سره اشنا   کـــړمه
په مینه مینه به دی ما ته کــتل
د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه
په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم
پوه دی بی لفظه په معنا کــړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورورودې راوستــم خبروبانـــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صـــــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پـــوری

چه لړخه درد به په ژړا کـــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنـیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبـــــــت غیرکی دی وروزلـــم

په عواطـــــفودی دانــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــــره

تا په مسکا تا په خـــندا کـړمه

که وایم ستاغیرکی جنت وزمــــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوټیــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب می دی خدای اومــربی می ته ئِی

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

خومره وړوکــی ومه لـوی دی کړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروورولۍ پــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکــی د چـــا لالاکــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــــواریو دی مـــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسۍ ،زرکی په ښـــــکار

د بــل فـــخر   په وژلو د ښا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لـــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په مــقدار

دعقاب پرواز ته ګوره چرګ ته ګـوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســـیقار

چاسره نقــشه وړه چـــاسره لـــویه

یوبه خـونه جـوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک سینګارکوی ځوک کارکوی ځوک لوبی

مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار

عــادی خلک به کوی عــادی کارونه

نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار

دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونـــه

څه راوزی جــریده کی د روزګـــار

ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته

لوی جریان کی ئی چه ښکاری څه آثار

زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګوره

نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار

لوی بدلون دی راروان په دغه لوری

وځاریږ دشـــپو او ورځو لـویه لار

ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه

نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار

ولـــــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري

هـــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار

مساوات نشی راتلی څــو چه هیواد نه

بـــاداری آغایی کــــډه نکړی بار

چه پیداشی اطمینان خـوشی په زړه کی

نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدګـمـــانی غلـط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خـــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امـیدونه اسری هـــیلی

په   افسون د مـحبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظر هـغسی نه جلبـیـږی

لکه   څـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چل باند ی کـیدی شی نه په جبر

څه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیــن نه دي
خـپـــل بدلـــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومـــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظــــــــاهـــربیـن نه دي

دعــــدالت تــــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پــــــله بیـــن نه دي
هغه دی مخــــی لــــره نه ورځی هیڅ
چا ډیــــــرپیمخـــــــی ماه جبین نه دي
ورتــــــه وایه !دنــــــــیازمنوبد حال
صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پـــــــیټی په مایه اوښانو بارو
یو په بل پـوری تړلی لوی کتارو
غړغړې وې بادیده له خولی زګونه
غړمبیده اوښان له څــــرمی ډیرپه قارو
یولوربل لوریئې غـــــــاړې غړولې
سم په لاره باندی نه تــــله نا قرارو
د کتارمخکی ساروان وپه خره سور
اوپه خره پسی مربوط داوښ مهارو
مشکل نه و تحــــمل ددرنوپـــیـــټو
لوی مشکل په یوه خــــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا   ذلــــت داوښ همـــــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســــــاس د ننګ وعارو

اوښ ویل ما د انـــسان بــــارونه وړي

په دی کار کښی کــــړی ما کله انکارو

سرکشي مې کــــړې نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کــــه ناپوه که هــوښیار و

په هرلوری ورپــــسی یم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پســـی د ځان تړل نه غواړم

ماته د مره سیــــک نظر کله په کار و

انسان څه چــه اوښ ئې هم تحمل نه کا

شیک نظر ګوره له هر باره درونډ بارو

مساوات

حـیوانات د غـــرورغــــــــو او د ځــنګلونو

په جرګه سره راټول شـــــــــوه په ســوونو

ویلي مونږ به ترځــــــــــوګرزوبی نــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــــوی مجلس داولـسونو

دوي به جـــــــــوړکاندی قانون دمونږدپاره

د انصاف د عـــــــــدالت په اساســا تو

د ځنګله قـــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته

مونږ یادیـــــــــــږو د وحشیانو په نومونو

دنـــیا ډیره ترقی کـــــــــــړی هرګـــــوره

ډیر تـــــغیر کـــــــــــړی حالاتو او فکرونو

مونږ لا پاتې پــــــــــــه زاړه حال یوتراوسه

ځئ چه تیرشولــــــــــــه زړوزړو خـــیالونو

جرګه جوړه شـــــــــــوه مجلس هم افـتاح شو

وکیلانو شروع وکـــــــــــړه په نـــــــطقو نو

سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی

ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو

دې پوه شئ چــــــه مونږ واړه برابر یو

وباسئ ! د تــــــــفوق خیال له سرونو

ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی

برتری به نه وی هیــــــــــــڅ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطــــــــــــــع نه وه سلسله د تقريرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــيظ وغضب کړ

حالـــــــت بــــــل شو تبل وخـــــــــوړقوتونو

لـــــــيوه وغړمبېد په   قهر ئی سوی ته ووې

راته   وښيه! منـــــــګولې د لاســـــــــونو

نه دې داړې زما په څـــــير نه دې نوکان دی

بـــرابـــــربه څـــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره وړه خــــوله لوئې خبرې

حـــــماقت دی تجاوز دی لــــــــه حــــدونو

دی   وینا   سره بیا سوی په وينو سورو

ليــــوان ګـــــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــــــس شو ختم هــيـــبت په ټولو راغی

لــــــنډ و عـــــمر د دارنګه صحـــــــــــبتونو

مانېجن

سرکښی د لښکر خـــــــــوروان يم مګر افسرنه يم

لکه په کلام کــــــــــــــــښی مبتدأ يمه خبرنه يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لـــــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه څـــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپـــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چـــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورڅــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګـــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تـــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خــــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هـــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بـــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چـــــــه زه بشکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پــــــته .اوس سرئې نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زمانې ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـله سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په څاڅـــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــوی. که رښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائې چوپ ښه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیـــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کیږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسیږو . چه دنورو ترقی وینو پخـــسیږو
اسرې هیلې امیدونه لروزړه کښی . خوهیڅ نکړو تشه طمع کی اوسیږو
ډیرمین په آزادئ دموکراسئ یو. چه ډیر لږ ورته نږدې شو تری ویریږو
نورڅه نه وینو بس وینو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کیږو
داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبیږو
ډیرساړه اوډیر تاوده شویوه آن کښې . په یوه پوکي تودیږو اوســــړیږو
ته خپل کار په بې غمئ کوه رقیبه ! .مونږپخپلوکښې ډېروران یونه جـــوړیږو
فریبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځــــله وغولیږو بیا غولـــیږو
زوروره !ستاچاره زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهیږو
دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تـګ کوم ځای ته نه رسیږو
ماشومان دي چه لوړیږی کال په کال
مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټیټیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان څوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فریت؛ټګی ئي وه توښه دلاری . چه راغـــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حـــــــــــــسین بیګا نګی ده

په مطلب یی هرڅوک نشی پوهیدالی . اشـــــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښي يې نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی يې په بل ډول بنـــــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله يې وچه . سیاست سره همدغه شان ټګی ده

ټګی مه کوه دبل په ټګی پوه شـه! . په ټګئ نه پوهـــــــیدل خو سادګي ده

دشپوورځوله رنګونومعلومیږی . زمـــــــانې بده ګډ لـــــلی یکــرنګی ده

چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیـــــخونده په یوه رنګ زندګی ده

چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تــوره ورځ د غریب ښــه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګـــوره داچاره بیـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشـت ګوره چه څـــــــــوک څنګه شان ور کوی

زاړه مړ ژوندی پریږدی پـــــــیغلی ځوانان ورکوی

دورکـــــــــــولو کار کـــــــــــښی مهارتونه لری

څوک عیاشئ کښی ورک کړی څوک په ارمان ورکوی

کله مغرور کړی ســــــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی

دومره ئی کړی معـــــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی

ته چه هرفکرکــــــــــــــــــوی زه درته دومره وایم

که ئې وزرونه ورکـــــــــړه پوه شه! میږیان ور کوی

داسیاست زوړشوی چـــــــه لور پریږده ځوی وژنه

اوس د نرتوب پـــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی

یوسړی خور سیاست خـــــــــوری شخصیت دسړی

دسرسړی نه پریــــــــــــــږدی قهرمان ورکوی

د بد بینی تیاره ئې دومــــــــــره کړه زیاته چه اوس

داجل وهلی خلک آب حیـــــــــــــــوان ورکوی

بد ګمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــورو ښوده

خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی

یوبل پسې لاڅه ؛ یوبل ســـــــــــــره هم نه ځی

په داسې حال کښی زړونـــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرو خپل پل غلط کـــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــــه رهبران ورکوی
چه غریبی کړی ورکه لـــــــــــه کورو کلی خنی
دغریبانو دښمن غـــــــــــــــریبا نان ورکوی
چه خاین ورک شی بیخی او ځــوک یې نوم وانخلی
دارالامان کښی یی هـــــــــم دفتر؛ دیوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزیـــــــرنو سفارت ته ئې لیږی
ګوره هیـــــــــــــواد ځنګه بد بد کسان ور کوی
خدای دې خیرونه ورکـــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حریق ته اشاره ده چه د خاینو ټیکه دارانو د خیانت دوسیې پکښی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قیده بی جلبه زوردهــــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مـــجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــــتدار ته ورسیږی
د قدرت هضمول ګــــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خیال ئې بل فکرئې شی چــــه ئې لاس په نوروسر شی
بیا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخـــــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی
چه پخپل ســـــــــرباندی نه وی او په سمو چاروسرشی
تحمل دانــــــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی
ډیرقوی سړی په کـــــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي
شجاعت اوشــــــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی
په دې رازباندې هرګوره د یموکـــــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پو هیږم چیرته بـــــه داسې شوری وي
چه د ړیری واک اخــــــتیار ئې د ملاوي
کله اورکله اوبـــــــــــه وی کله هیڅ نه
ګاه دوسپنو نـــــــــینی ګاهـــــی حلو اوي
څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی
په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي
تصمیم نیسی دې ماتـــــــولوته هرګوره
ماتول دخپل تصویب ئـــــــې مشغولا وي
یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی
بله ورځ ورته تــــــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربښکته کول ســـرګردانی ده
د پــــــــښو نه ده زړونــوستومانی ده
دا دروندپیټی چه په ســـــرئې ګرزومه
سردوخوري دچنګیز د وخت خانی ده
خبربشوی چه ورته وائې پری اخترشی
په نوکر د خان هـــــــمدا مهربانی ده
غـلول چـــل او فریب هوښیاری بولی
هــوښــیاری کښی پټه شوی شیطانی ده
وایم زه له ولـــــوږې مرم ته له مړښته
وائې چوپ ښه! دغه برخه اسمانی ده
داسلام په نامه څـــــــه ظلمونه کیږی
مالــیدلی خـــانه ! ســــــتا مسلمانی ده
چه دخواروغـریب خـد مت ته ئې رابولم
وائې کله زمـــا کــــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو باداردی

دا یوه عـــــــملی بـــــــــله زبـــانی ده

ښه پوهـــــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څــــه وایم وائیــــې دا بد ګمانی ده

نه ئې فکـــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کــــالـــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تـــــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غــــــــــــناد تن جامه کی مفلسی ده

د تـــــــــــقوی لباس کښی پټــه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغـــــــــــــــوندی خــمتا

د روپـــــــــــــیو امیانۍ هم گــرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقــتول ویـــــــــرکا

مرثیه نه ده سنــــــــــــــدره حــماسی ده

څـــه چی وایی ښه وائیـــی واوره باورکړه

ته پوه نه ئی د ده ژبـــه ســــــــیاسی ده

نن په سرځای درکــــــوی سبا خــپولاندی

دغه ټیټ وپاس کیــدل دیــــــــپلاماسی ده

تملق په اخـــــــــــــلاقی بڼه کښی وینم

اوس ئی نوم قــــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خـــــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقـــــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالــــــــــیسی ئی په رښتیا چه پالیسی ده

داخــــــــــلی سیاست ډیردی راټیټ شوی

زیربنا د لـــــــــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایئـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خـــــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لــــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئِی لـــــــــــــباسی ده

نامردان وایی مــــــــــــردۍ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه ګــــــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئِې مه غولــــــــــــیږه انجام ګوره

مالیدلی شهنامه د فــــــــــــــــردوسی ده

له بل ځــــــــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د څوورځو مـــــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولــــــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خـــــــوله به تول عمل کا

اولسی جرګه بیـــــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکـــــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښې به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــــدم دې په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــــګرى به دې يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټى زما يـــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوى خــر كاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نــــــــشوې ملګرى نه نوكر ښه دي

ماوې هغه د سرســــــــــړى دي په ښه نوم ياديږى

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســــــر ښه دى

ماوې په يوســــــــــر باندى كله ټول كارونه كيږى

ده وې له ســـل سرونو يو سر ښكرو ر ښه دى

ماوې ولس به شي بې سره كه ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا كړى دى بــــى سر ښه دي

ماوې چه بې ستــــــا له يارانو دانورهم حق لرى

ده وې ها ها په پاده خــــــــپل مال ته نظر ښه دى

ماوې خـــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوى

ده وې تر څو چه چلــــــــــيږى چل او هنر ښه دي

ما وې ملت كښې ډير صادق خدمتګاران شوه پـــــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری ټولیږی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مــــــــــا ته بی لیډرښه دي

ماوې چه پس له دې کوتـــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې رښتیا د فریب دام   د خولې منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما څنــــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــتوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بــــــــتر ښه دی

ماورته وکړی څوخبری د حـــساب و کــــــتاب

قیامت ئې جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائی هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خــــــــــتلوغوائی کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دځارویوژوند هم ښـــه شی

سویه د ژوند جګیږی ماهیـــــــت ئې نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمـدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــټ نه ئې سړیه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــڅکه دده شپه نه ســـبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړېږي؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي

وایی لوی کور افغانــــــــستان جوړوي

خوشی ناست نه دی ورته ښه وګـــوری

د حـــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي

جنـــت ئې جوړ کړ خـو هغه به ورځي

چه ځان نه حـــوری اوغلمان جوړوي

وایی اصلاح مې کړه شــروع له ځانه

څکه اول ځان بیا جهان جـــــــوړوي

خرب ئې که جوړنکړ زیارت ئې جوړکړ

لیډر که نه جــــــوړوی ځان جوړوي

دلـــــته چــــــه هریو پس له بله راځي

ځان نــــــه ولي بل نه شیطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مــــــــــــــدرسه کښې د اغيارو کله

ځوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پـــــردي کلتورپردي لمسون له سرې

حـــــــــــلقه بګوش د اين آن جوړوي

سرکې څه نه پرېږدي ماغزه ئې مینځې

د سروپښته ئـــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســــــتې دومره غالبه شوه اوس

ځان خـــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بي عــــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که ئې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلـــــــته کله څوک چليږي بې څه چله
دې بازارکښې خوبې چله دی ناچله

داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه
پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــيدله

سيـــــــــاست په دي چل ډيرښه پوهيدلی
چه خـــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله

چل دانه دی چه هر چاته چل ښــکاره شی
چل هغه دی چه چل نه ښکاری هيڅ کله

چل ئې نزده چه په چل دي مشهور شوی
لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله

هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــيا والو
ماملهٔ ئی د دنيا چــــــــه پر يېښود له

دا ښايسته دعاج ږمنځ يې په کار نه دی
چه ئې سر اوږيره پاکه وخـــــريله

څـــــــه په کار زری پېنه ده هغه چا ته
چه پــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله

په زينو د زړه رنځور ته ختل ګران دی
ماته لاندې خــــــونه ښه ده له برجله

چه ولس له هرې خوانه پريـــشان وي
ته هم ښه ئې پريشان خـــيالی اوربله

رڼا

د هـــغو له مـــخي هـرکله رڼا وې
چه په مخکښی يې د حسن تـــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کیږی
د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي

چه ښایست د چاپه سترګوکی ځای وکا
یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي

د جمال رڼا ته مونږه خوشحالیږو
منـتظر د توري شــــپي غله د دنیا وي

له ښه مخه ښـــوک مخ نشی اړولی
زهدان ورته کـــتونکی په غلا غلا وي

عــــــبادت نه ده ګناه ده ډیره لویه
که طاعت حقـــــیقی نه وي د ریا وي

چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو
که چا خپل ځان پیـــژندلی په رښتیا وي

لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی
په نطفه کی یي لا وژني که د چا وي

چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښي
دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي

ښوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا
سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی

نه پــــــــتیږی منورفکر مغزو کی
نه پـــــــتیږی که د چا بدن کی سا وی

که رڼا ده د ښــــــــکلا ده یا د علم
سخ د هغه چه دا نا وي یا لـــیلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خـــــوازاد نه دي قـــبیله کی دي اسیر

خــــــیل او زی نه وتی نشي که وکیل شی که وزیر

دلـته ژوند قبــــیله ئی دي قبیله لکه قبله ده

تــــوجه ورته لري ټول که صغیر دی که کـبیر

فکرخوی قـبیلوی دي تش لباس ئي مـــــدني دی

آغا نه دیموکرات کیږي که هـــرڅومره شي تنویر

قبایل اوعـــشایر لاپه قـــــــــوت اوزورچلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبیلی تـــــقویه کیږی مـــــلیت خوارو حقیر

جنګ جـــګړې د قـــبایلو په قانون کله حل کیږی

تـــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانین لرې تا ثیر

یو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د افغان له کورو کلې خدایه ورک کړی دا توپیر

شته په هر قام کی ګوندونه په یوه خیل کی خیلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســـــعود دی که وزیر

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زیاتـــــیږی

یو هم نکړی په دې کار کی نه تاخیر اونه تقصیر

چه اساس قبــــــــیلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولـــــــس یی نظر نه وي په خپلوانو وی زهیر

د ملت په نامه باندی قـــبیلی ته خدمت کاندی

که احـــمد او که مـــحمود دی ګـــــنه یود بل نظیر

خیال اوفکریی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پـــټیږی پری پوهـــیږی که اعـــمی دی که بصیر

که تعبض اوامتیاز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پټیږی پری پوهیږی که اعمی دی که بصیر

فامیلی احساس غـــــالب دي خویشخوری کله پـــټیږی

که هــــــرڅو ئی پټوی څــــــــوک په خبرو په تقریر

یوه کورکی اوســـــیږی د یوه کـــوریی مه بولــــــه

حیـــثیت یی برابر نه دی د بـــــا دار او د اجــــــــیر

قبـــیلوکی صاحبان شـــــــــته اغایان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومــــــــت کا خان وبیګ ارباب او میر

نامرئی وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه ګوری

مجبور وګڼه هر ګوره دارسمی مــــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ويني مــــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومـــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جـــوړه نه راځی په زړه کی د بدای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســـــــترګی د وجدان او دضمیر

د لـــــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معـــــــــنی ده محرر! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلـــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یې کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څـــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرږلی ســــــیلاب سیلی رعد بریښنا کی وینم

څه پیښیږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قــــبیلو د مذهــــبو د ژبو

اخــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فـــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویــــــــنو مړیده نلری

قهر آمـــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ یي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فـــــتني پټي په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهـــــــلو بد اثر په غـــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حـــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پــــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق ناري وهــــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمـــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعـــتماد په حکومت نلري

له خــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســیاسي نظام کښی څــــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویـــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دې په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی و ینم

د اعتــماد جــلـسو ډیره آتــشیــنه ویــنا

آخر سرېږي د دې اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسي روان سبــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسي ځـــــــــــی کله اوربل پسي ځی

د اقتدار خولۍ چـــــــــــه اینبي په هر سر باندې دي

سرته ئي نه ګورې خـــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی
چه شنه ګیاه ئې لاس کښی ووینی قـــــــــــاتل پسی ځی
رنګ یی کړه ورک چه په خــام رنګ محض جلبل غولیږی
نه ماهیت نـــــــــــــــه ئې هیـت وینی محل پسی ځی
لکه سرسام بــــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی
د تحول په نــــــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی
ځان غورځوی لـــــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت
منده وراخلی هسی نــــــــــــــــــه چه تامل پسی ځی
افتخارات اولـــــــــــــــــــــوئې ګټې مشکلاتو کښی دې
د لوړ همت خـــــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه ګورم

چه کــــــــــرلی اســـــتعمار وي هغو ګلو ته نه ګورم
پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښـــــــــــکلوته نه ګورم
له هغو ســـــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی
خدای دې عشق بې پردی نه کا پرتوګ ښکلوته نه ګورم
که د فکر ښـــــکارولو یا د حـــــــــــق ویلو ځای وي
د چا سترګو رډولو غاښ چـــیچلو تـــــــــــه نه ګورم
په توده مینه چه نکړی دا ســــــــاره زړونه تاوده څوک
په تودو تود و خـــــــــبرو تودولو ته نه ګـــــورم
چه هـــــــــر څــــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو يې چه جــــوړ کړی هغو څلو ته نه ګورم

دروغ او رښتيا

په رښـــــــــتيا ويلو ډير زړونه بديږی

آزادی د فـــــکر ګــــــــرانه تمـاميږی

سياست له حـــقـــيقت سره جوړنه دي

چه دا يوخوشحالوم بل خــــــــپه کيږی

ښه پوهيږم دروغ خواږه رښتيا ترخه دی

دې خوږوته زما خوله کله جــــوړيږي

دامونږ تول ورته وړانده ښکاروکه څنګه

چه د شـــــرم کار کوی او نه شرميږي

په رښتـــــيا چه زورورنلری سترګی

په رښتيا چه سترګی سترګونه شرميږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتيا ده چه د دروغو مزل لــنډوي
يعنی دا چه سړی ژرځای ته رسيږی
چه د چا په نوکری سرلوړي کاندې
سرله ديــــنه زيات هيڅکله نه ټيټيږی

د درگاه سپې

د صاحب د درگاه ســــــپې
د غـــــــريب کاله سړی
په نظر کښی يو شان نه دي
يو ئې خــپل دی بل پر دی
د جـــــناب په نامه ياديـږی
د لــيـلی د کوڅی ســــــپی
جـنـاب نه دی هـــر سړی
که مزدورشی د صاحبت څوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که څوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی
سړیـــتوب ساتل ګـــــناه ده
په حـــضور کښی د بـــادار
په نظر کښی د اســتــثمار
هغه سپی چه صاحب کور کښی
په نـــعمت او ناز ســـــــاتلی
یو سړی د ســـــپی خدمت ته
بودجه کښی منـــــظور شوی
نورو ســپــیو غـــوندی نه دی
له مــــــــزدوره معــتــبر دی
د صاحب چه پری نظر دی
صاحب وائي زما سپی ته
د ســــړی په نــظر ګورئ
په ادب کښی یی هـــیڅکله
له انــسان نه کــم مه بولـــئ
اودس نه ماتوی کـور کښی
ځـــــــې د باندی چیرته لرې
چه ئـــې نکړئ چغه کـــورې
له دهـــقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مینځلی کـــیږي
ډیر خواران او غـــریبان یې
ژونـــدانه ته هـــوســــــیږي
لکه ســـــپی د یـــورپیانو
نازوی ئې بي بي جـــــانه
چه په ســـپی ده مهربانه
د ســــــپی دا قـــــدر چه ولـیـد
بې هـــمته انـــــــــــسانانو
ډیرو ومـــانه سپـــــیـــتوب
د دنـــــــیا د صـــــاحـــبانو
سړی سپی شوه سپی سړی شوه
د صـــــــــاحب له برکـــته
او زمونږ له دون هــــــــمته
که انسان اســـــتخدامیږي
عملاً د سپی خدمت تـه
د قانون نظر خو ښه دی
د انسان لوړ کرامت ته
حقوق واړه مساوی دي
د بـــــداي او د فــــقــیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالمجانین ته
هلته و څولیونی
ډیر بی قیده غږیدل
ژبې نه وی په فرمان
ازادی وه د بیان
په خبرو بندیز نه و
نه و ډار د څارنوال
د خطر احساس هیڅ نه و
بی پروا و ناطقان
نا خبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدي رنګ په رنګ خـبری
بی ادابو بې ترتـــــــیبه
د هر چــا کلام مصؤن و
لکه ځـــــوی د پارلمان
لـــــه قـــانونه په امان
دروازې که وې تړلی
ځنځیر پـیـچ و لـیوني
په نامه شـــــفاخانه وه
هـــــیچا نه باله زندان
بـدل شـــوی و عنوان

له هــغه ځــــایه چه لاړم
د محــــبس تورو کو ټو ته
هوښـــیاران لا په عذاب و
تــــــرینه ښه و لـــیوانیان
دا د عقل دښـــــــمنان
په پښو کی زولـــنی وې
په لاسو کښی اتـــــکړی
هــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان

په بد حـــال کښی و بندیان

مــــګر ژبې بندې نه وی

ویـــــــنا وه ډیـره ازاده

نه له بند څخه بــــندیان

نه له اوره پتـــــــنګان

چـــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غـــــــلامۍ ته و روان

د یوه د بل بـــــــندګان

آزادی د فـــــکـــــرنه وه

ژبې بــــــندی وی له ډاره

په احتیاط احتیاط مجلس کښی

غــــــــږیدل به وزیران

وایه! چـــــــیرته و زندان

په کوم ځای کښی و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی

اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور

په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه

خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور

په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره

وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منـګور

لوګی اورنه دي پیداخوڅوک نه سوزی

د محــــیط اغـــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پــښته رڼا او لوګـــی دواړه
د یوه مخ مـــــنور او د بل تـــــــور
د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــــونه
ســـــــــــوزوی دظالمانو کلی کور
د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه
ما ډیـــر خوار و زار لیدلی ظلم زور
ډیر سپاره مستو آسونو غـــــورځولی
یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وائې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و
چه رستم د زمانی ورته حـــــــــیران و
ډیر غـــــــویان یې سترړی کړی وجغ لاندی
په قلبه کی ئې اوبه کړې ډیری سپاری
نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و
کار او زیار ته ئې ورکـــړی امتحان و
د خپل مــــــتې او بـــــــــازو له بـرکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه ئې ژوند ښه کــور ئې ودان و
له نســـتئ نه راوتلی و هـــــــــستئ ته
له وچ ډاګه ئې جوړ کړی ګلـــــــستان و
رســـــــیدلی ئې باغـــــــونه و ثمر ته
د انګورو وړی ځوړند شان په شان و
چه ناڅاپه دا د کار سړی رنځور شو
بیاپکښی نه هــــغه زورنه نه هغه توان و
چــــــه د باغ د ونــــو ونکړه پالــــنه
د زامنو په هــمت کـــښی ئې نقصان و
باغ له دربو له کـــبلو څخه ډک شــــــو
د وحشی بوټو له لاسه هــر څه وران شو
نیستي بـــــیرته راروانه شـــوه کاله ته
چه د کار ســــړي رنځور او پریشان و
د دهــــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو
له یو تاک لاندی ما ایښی ډیر شــــیان و
اوس ئې ځای ښودلی نشم دومره وایم
چه وړیائې مــــه ګڼئ په قیـمت ګران و
که په لاس درشي نیستی به موشی غوڅه
له روستئ سلګئ سره یې دا بیان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه وروسته

شپه اوورځ په باغ کښې ستړی اوستومان و

د هرتاک بیخ ئې ســـپړه چه څه پیداکړی

پـــه تلاش کښې د موند لو سر ګردان و

دباغ خاورى لاندې باندې شوې څـــوواره

هیڅ پـــــــیدا نه شوه د ورکی په ارمان و

پـــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو

تفاوت د باغ حاصل کښی صد چـــندان و

د دهـــــــــقان عملی درس د رمز په ژبه

کړه ثابته چه د تاک لانـــــدی ډیر شیان و

چه د کار سړی جوړ کاندی لــــه بیکاره

دغـــــــه پــــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـدو غــوندی سر راوړ

چا په سر کښې فکر لوی لکه غــر راوړ

چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی

چا سحرغوندی له ځانه سره لمر راوړ

چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ
راووړ اِنجې ډېر ناوړه بوی جهان ته
ګل دنـــــیا ته خپل وجود معطر راوړ
یو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهـــلو
بل ښاخ ګوره چه ئې سیوری ثمرراوړ
له یوه لرګی نه دارجوړشوبل یوټِل شو
چا له ځان سره خیرونه چا شر راوړ
چاکړه زیاته دښمنی په دی عالم کښی
چا پیغام د محبت د بــــــــــشر راوړ
د چا لاس کښی تیره توره ده ګواښیړی
چا د پـــــوهې او د فکر هـــــــنر راوړ
چاد خلکو د امید سترګی ړندی کړی
چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ
انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو
د بشر پــــوهی لره ئې وزر راوړ
هغه مه هــیروئ هــیڅکله عـــــالمه
چــه عـــالم ته ئې د مـــینې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مین

ځوک مین په ښکلا ځوک مین په ښــــــکلو
یو په خوله ترې اخلی خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احــــــساس
د بل برخه وی جنسي د لک و تــــــماس
یولیوال وي چه ترې واخلی خوندخلوت کی
بل وی محوه په جـــمال د طبیعت کښی
محـــبوبه د هنر مند ښـــــــــــکلی معنا ده
معشوقه د بــــــوالهوس پادر هـــــــوا ده
د چا ســـــترګی ځاری ستوری او سپوږمۍ
د چا برخه هـــــــــــــــوسونه خر مستۍ
د یـــــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــــبوب خـــپله محـــبت وې
ظاهر بین په سپین پوستکی میــــنــــــیږی
سطحی مینه ځی پوستکی ژر توریږی
شکلی وی فـــــــانی ښکلا ده بی زواله
بـــی نیازه له ګانو له خـــــــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دی جوهردی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښی ئې چه ښکلی دی هنردی

ځلوريځی

فکر کښی خيال په خيال کښی فکرنيول

معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول

د شاعـــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه

د زړه په سترګو خوب په ويښه ليدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبريم

دژوندون ښکلا ته سترګی اونظريم

دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی

خيال او فکر ته پيدا په شان د سريم

هغه وينم چه يې نورنشي لــــــــيدلی

هغه وايم چه يې نورنشي ويـــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال په ژبه نه پوهیږی

زه په ژبه د مآل یم غــــــــږیدلی

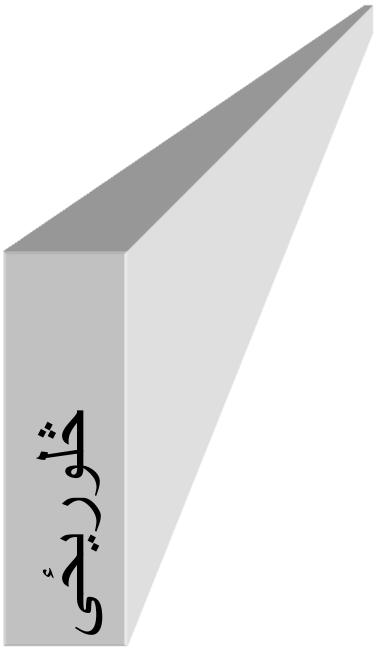

که رښتـــــــــیا نشي ویلی اوسه غلی

دروغ خومه وایه که ځان ګڼی ښاغلی

آس ئي مه بوله براق ورته مه وایه

بې لکۍ خره ته که خر نشي ویلی

پخواکور کښی بي بي ناسته وه مستوره

تـــــله بازار ته په سودا پسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوریځی

غــلام عقل غـــــــلامی لــره پـیدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخــپل آغاوي
چه په خيال کښی ئې سباکه يوڅه ګرزي
ده ئې وچولی کښی لوستي ډير پخـواوي

د آغا ګناه بي بي غــــــوندی مستوره
د مزدورګناه هم وی لکه مــــــزدوره
بي بي نشی ليدی څوک مزدوره وينی
څه به وايم د دی خــــــلکو له شعوره

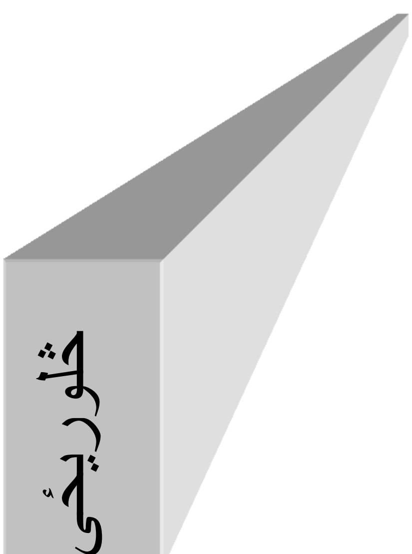

لـــــه توتکو غــــــواړی اثر د مسيحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غـــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ږدی اوبښ ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وینا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بـــــــي وي
کورنۍ او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کـــوي
سر تیټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هــلته زورورته په ګـــــوندو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندي په مونږ کلانکاری کوی

ته ئې چه بد ګــــنې هغه خلکو ته ښه ښـــــــکاريږی
تا ته خوارږه خلکو ته زهر ونه وترخه ښـــــکاريږی
چه په مجلس کښی يی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړې هغه غله ښکارېږی

معکوس شوي اساسونه د هـــــستۍ
ځکه لوړ مقام ته رسي په پـــــستۍ
ډېرڅه مومي چه له ډېروشيوتيرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستۍ

هم شعرونه هم کارونه کـــــړه جوړ
دليک لاولوست مي کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــتانه مي نکړه هيــڅکله
که مي هر څومره مجلسونه کړه جوړ

څلوريځې

قهرمان د ســـــياست دي هر يزيد
ولايـــت لره په کار دي بايـــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج کا
ادهم تـــاج نه بهتر وګانه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قــــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی
چـــــــه لانه وی د عمل کـــورته راغلی
نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی
خصوصاً که چلوونکی وی نـــاولی

چه دویـــنې درجه دې نـــــشي دنګه
نـــورڅه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه
ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی
سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال
په وینا کښی ګوره عکس د مقال
د پښتودا حماسي عالی شعرونه
درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتــــــــــــون ډېر دي تيرايستلی شاعرانو

مغرورکړی په ستايــــــنو اديـــــــــــبانو

که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی

ورتــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوريځې

لاپې شاپې ځان ستايل غټې خبرې

که هر څووی زړورې زورورې

قوت نه دي کمزوري او بيوسی ده

شاعرانووراغوستی خول اوزغرې

ښځه حق لري د ژوند او کار کــــــولو

لکه نرد لــــــــياقـــت څــــــرګندو لو

په دي شرط چه اهليت وښئ په کارکی

نه چه ځان ښئ په ځان سينـــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموريت که په ښه وجه ښه صورت وي
لبسرين پوډر ته به څه ضرورت وي
کار ورانيږی نه وايمه چه څه کيږی
که معيار د لياقـــــــت زيب و زينت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده
هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده
د حـــق ساتلو او د ځان قــــربانولو پوهه
لــــه اولوالعزمو لويوخلکو د دنيا سره ده

د کار خلک نه کــوي ډيری خــــبری
د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری
چه ســــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړي وايي شيه او ورځ سندري

فـــــکرمه بیایه یوی خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقید ئي د ګاډئ آس غوندی نکړی
له او هـــــــا موئي ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغـــــسې شوری وي
چه د ږیرې واک ئې لاس کښی د ملاوي
کله اور کله اوبـــــــــــه وي کله هیڅ نه
ګاه د وســپنو نــینې ګاهی حـلــوا وي

څلوريځی

ځـینې ځیـــنې تـــشوي پکـــښی ډک زړونه
ځینې نور غـــــواړي چه ډک کړي تش جبونه
په وینا کښی چپ په رایه کښی چه راست وي
مخـــــــالـــــــفــــه ئې ده ژبه نه لاســـــــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر څــه په یو رازنه دي لــيدلی
څوک یوراز اوڅـــوک بل رازدي پوهيدلی
د ګـــــــــمان که نه وي حــقيـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غـــوليدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پيری شوه
د پيری او مريدئ بازار چه سوړ شوه
سياسي رنګ ئې پيدا کړ ليډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقيقت کښی جوړکارونه ورانوی
ياتکی یادیــــره زياته سادګي ده
که بتان په بت پرســـــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خــــبرو باندی
بد ګماني نه ځی هیـــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صـــــــاحب د کوم هنر کړي
ورپه سربه کړي خــولۍ د پوهــنـــــتون
باورنکړم چــــــه بدل ماغزه د سر کړي

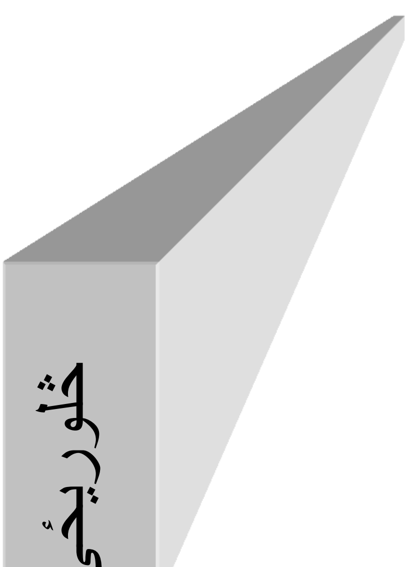

له ځـــــانه لري شه چه ځان ویني
جهان نه اوزه چــــه جهان ویني
نه ډیر نږدې لیدی شي نه ډیرلري
نه به تورتم نه ډیر روښان ویني

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیکاره اوناکاره به کاردار کــړي
یوبی واکه اوبیوسه به واکدارکــړي
د یابو زین افساربه کــړي د زرو
ګمان نکړم چه بدل به ئې رفتارکړي

داعادي کـــــــــــتابي پوهه چه یادیږي
په لیک لوست باندې هرچاته حاصلیږی
دماغي انـــقـلابي نـــایابه پـــــــــــوهه
کله کله کـــــــوم شاعر کښی پیدا کیږي

وژله یـــــــــوازې د تیغ کار نه دي
مارهم قاتل دي خوخونخوارنه دي
چه بشری کـــــــــــرامتونه وژني
هغه ګڼلی چا خـــــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیټې نوم وي نور څــــه نه وي
پروا نشـــــــته که پراته ورته واښــــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هـــــــــــنره ژوند به بلمنګه سابه وي

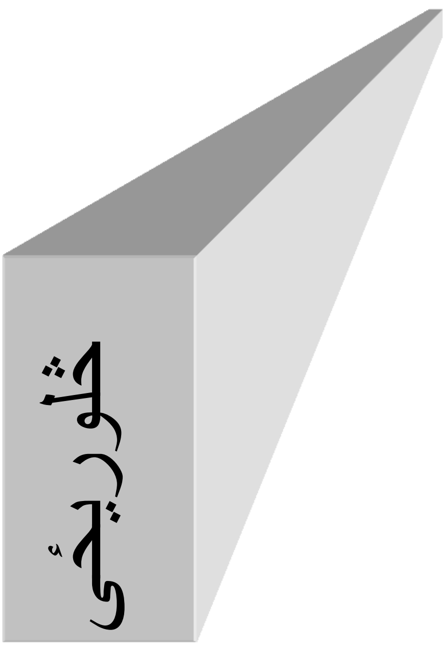

که هرڅومره غولیدلی عام نــــظروې
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروې
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بــیا ئې هم قــضاوتونه معـــتبر وې

چه شوتله په آخـــــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي سابه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفــــیت دی
فــرق ئې نه وي له حیــوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــواړی کنځلو سره
نه غواړی قـند مخلوط له ګلوسره
کابـینه غـواړی اعتماد له شورائ
له سـپکو سـپـــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و
پکښی رحم اچــــول کارد عسی و
ورکــــــاوه یوه ظالم بل ښه کاوه
یو د عـدل بل د مـــــيني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی
مریدان دي ډیرکـــــسان که پـیرناکس دی
له مریده بندګی د خـــــــــدای مه غواړه
که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده
له قوي سره کـه نه وی ښـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګــرزیدلی
تفنن د پـــاره لاس کښی د بــــــینا ده

په ضعـــیفه اراده عـقـــــــــــل حاکم وي
کــــــه قـــوي وه اراده نوبیا خـــــــادم وي
د بـــشر خـــــد مت ته عـقـــــــــل پیداشوي
په دی شرط چـــه روغ وجوړصحیح سالم وي

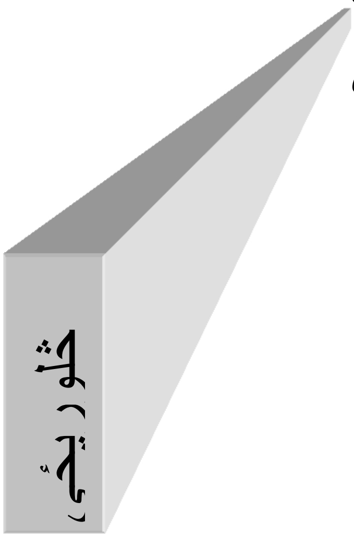

عـقـــــــل ګوري ارادي ته د انـسان
چه تیری کوي که چا سره احـــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پیدا ورته دلیل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انــــــسانه
د ماغ کله ازادیږی په اســـــــــــانه
نه ورکیږی غلامي رنګ ئې بدلیږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی
چه لوی شــــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نـــــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داوهاموخـــــــــــــرافاتو
بـــــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غـــــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

مجلسونوکښې ښه کيږی تــقريرونه
تنهايې کښې پيداکيږی لـــوړفکرونه
چه هم فکر هم وينا دواړه عالی شی
اجتماع او انــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غــــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بيخونده شي چه محض دانائې شي
که بخيی په جمعيت کښی شي څوک محوه
خوښي زياته شي خــــــو کمه بينائې شي

يوه ښکلی ښايـــــــــــسته پری پيکره
بله توره ناشولته بد مـــــــــــــنظره
کميت کښی يی فرق نشته کيفيت دی
چه يوه ئې کړه بلا بله دلـــــــــبره

ګونګ مې خيره ړوند مې اوازپيژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپيژني
چا په يوراز چا په بل راز وليـــــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي رازاهل رازپـــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظرمــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فـلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنيسي
د   لمدو ختوخو لږ اوبه کافی شي

ذره بين عقل ته هــــــرڅه ډير غټيږی
وړه پچه ورته لوی پيچومي کــــــيږی
ټيټ وپاس ورته مهيب کاندی خپل وهـم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښـکاريږی

څلوريځی

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شيطان جوړوی
مريدان نيــــــــــــسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا ترینه ځاــــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموې چه بل احــــسان
بیا دعوه کوې د خیر او داحـــــسان
دا که ستا بشر دوستي وي بشردوسته
لا به څکرې که لیوه شې یا شــیطان

خوښ مې دی لوی مجلـسونه شورائي
یا د فـــــــــکر په عالم کښی تنهائي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا لیږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هــــرجائي

ظالم خـــــــوب کښي ډیر په زوره خریده
دي ویده و خو را ویښ ئی کــــــړه ویده
دایې خوب دي چه نورخوب ته نه پریږدی
لابه څه کړی که له خــــــــوبه ویښیده

په یــــــوه ډوډۍ مړیږی قــلـــنـــدر
په ملکــــــونونه مړیږی سکـــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وړی فقیرموړدی

له بــــډای سره تل جوع الـــــــــــبقر

یووکیل ته ځــــوی ویل چه ولی پلاره

کارته نـــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره

هغه ووې چه په کار او په خد مت خو

تنخا ګانی مــــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خــــــو یوهم نکړی داسـلام دپاره

حج ته د خـــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره

هرڅه چه کـــړی د قام لیډر اصلی منظورئې داوی

چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

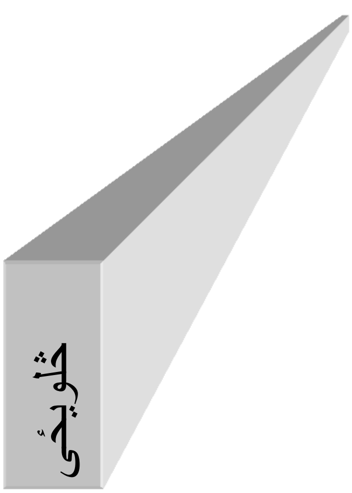

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی

چه وزیر تـیـــــتوی سرځای ئې لوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمـــنی لاندی مـــــــــــــرداریَ
چه وکیل کاندی خوله وازه مـــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقـــــــــــتدارد عزت وږی
ګنه سترګی چه غــــــــرونه نه ډکیږی

راته ووېل د نـــــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نــسوار

د جــــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شـــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه ليس وي پورته شـوي
ګل بيد ښه وی چه سر ښکته پريـــشان وي

د انسان جــــــوهر دژبې ګويائې ده
هـــــــمدغه ئې زيبائې او دارائې ده
بې له ژبې هيڅوک هيڅ نشي موندلی
دانائې دلـــــــــــــربائې که بدائې ده

په خوراک کښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نــــــغمه اوري غوږونه
د ښــــــــــايست په ننداړو سترګی خوږيږی
د معنی په خــــــوند پوهيږی د ماغونه

چه جهاد سياسي نه وی مسلکی وي
سياسي مراعاتو نه لايــــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

انحراف چه له مسلکه قـبول نه کا
ناکامی هم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی
سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی
په اذهانو کوي لــــــــــــوبې خطیبان
وینا په مـــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیــــــــــــږي
نفس شیطان لره هغو مره مغلوبـــــــیږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مرښت نشی دا کار په لوږه کـــــیږي

کموي روژه غــــــــوښتنې شهواني
مضمحل کړی هــــــوسونه نفساني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غايه همدغه شي دي څکه

روژه نه نـــــيسی صغير شيخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خــــــونده

خلاص مې کړه خدايه! د حرص حسد له بنده

له دوستانــــــــــــــــوسره زه ښه يم پخپله

لـــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډيره پټه کــــــــناره

د زاهد پټې گناه لری ټـــينګ ستر

عبادت زهد و تقوائې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملگری لټوي

څوک ملکروته خپل فکر بـدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

چه خاوند د عقیدې وي په رښتیا
عقیده له چا نه نه قـــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خـــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نوهوښیاري ده
بد ښه کیږي ښه بد یږی په خــــــــبرو
په وینا کښې خو همدغه ساحـــــــری ده

داسطحي خـــــبرې باد وړي برباديږی
چه خبره وي عـــميقه پاتی کـــــــیږی
سطحي مه اوسه ډیر زیات که عمیق شې
په خـــــــبرو دې بیا خلک نه پوهیږی

په منطق او استدلال حق باطـــليږي
یاباطل د حق په ځای بانديې دریږی
فلسفه عقـــــــل او پوهه هغه وائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ویلو خــوشحالیږی

راغـــوندیږی ډیـــــر عالم په مـــــــــداري
یاچه غم وي یا ښـــــادي او سیالـــــــداري
که څوک خلک راټول په یو ملی هدف کړی
دیته وایـــئـي قـــیـــادت او لــــــــــیډري

څلوریځی

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګـــــردانه
دا د تـــن نارامي ډیـــــر درته ښـــــه ده
کـــــه دې ورکـــــه نارامي کړه له وجـــدانه

توره ئې اخیستی لاس کښی نه ده توریالی دی
خوب کښی ئې هم جنګیدلی نه دي بریالی دی
داسي تش نومونه دلته ډیر مونږ اوریدلی دي
رنګ ئې د لـــیدونه دي هـو نوم يې ګلالی دی

چــــــه پـــــــــه ډیرمشکل پیدانوی معنا کړم
په ډیر زیات کوښښ يې ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پو هیدو دپاره چـــــــــــــــیرته
خلیلی مجروح پژواک یا بل پیــــــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته
چـــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته
زورورته څوک دلـــــــــــــیل نشي ویلی
دلیل وایه! مساوي یا کوردلـــــــــــیل ته

آزادي که خـــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی
افتخاربه پري ونه کا که هــمت یـــــې افغانی وي
قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي
آزادئ سره تړلې ډیر ه لـــــــــــویه قـــرباني وي

خوښه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی
چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي
دلته د عمل آزادي هـــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد فکرونه کړېږي

نه ئې زړه کښې صـداقت، مينه وفـــــا شته
نه ئې سـترګو کښې څه شرم او حـــيا شـــته
سياست لري څــــــــومخه څـــــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله کښې سل ژبې ګوياشته

په سرکار قد رو قـيمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سـرڅه په کاردی
د کار دار ټول اهـــميت ګڼه په کار کښې
بيکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه درښکی آبـــداره
د صنعت هنراوفن عـــالي شهکار
ورته غوړمه نيسه هيڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

بايد شعرشعورخلاص کړی له قيدونو
ترقی لــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــرافاتو بتان مات کړی
وی منکر دزوراو زر د قــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرڅـــــــومره کم وي
خداي دې نه کا چه شریک پکښی صنم وي
پـــــــــه ریا چه د مخلوق د پاره کیږی
که شــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ریا زهد تقواوي
له تږکی برګۍ چل ول نه مبرا وي
څوک ئې کله بازارونوته را باسي
سود سودا لره خوزهــد د ریا وي

که په پوهه مشهورشوي افــــــــــلاطون
ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــجنون
شهرت نه غواړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنـــــــــګون

داچه څـــــــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خـــــــــــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قـــــــــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څـــــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راویښ کړی او پوه کـړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بــیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مــحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــــمال
چه په ژوند کښی شي پيدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کـښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحــــــال مـه وايه کاڼه او نابـــــينا تـه
بې ستره شــــــــــولي ښځې او جونه
هم رشــــــوتــــــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بې ستره مينه بــــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهــــــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــــــه نژاد نسب بناده

څلوريځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــوری تړلی

<u>نژادی تـــوپیر ئې ښه ســــــــمه معناده</u>

لغمانی

نه دی بد تمام غــــــلجي یا درانـــــــي

یا ازبک یاهــــــزاره یا تــرکمـــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بـــــــد دي ولسونه

دې قــــانـــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر ځـــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نــــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلـــــــوي پـــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خـــــوله ورکوي

هــــــرزرداركـــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چـــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا طالب که هرڅــــومره فــــقیروي
فقیر نه دي د سرو سپــــینو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځوورځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځــــوورځــې که ظالم وي
خــــدای دې نکړی جــامعه په ځان ظالمه
چــــــــه دا ظالم هم قــایم وي هم دایم وي

دي ملي فرهـــــــــــنګ اساس د ملیت
هم ملي ثروت دی هم مـــــــــلی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډیرسهیم کړی
په دولـت کښې د کلتوراوثــــــــــقافت

د یوه خوله ســــپی د بل سیــپی د درو
وی بیباکه خوله د ســـــیکو زورورو
یوچه سیکه سپی خوله هیچا ماته نکړه
ماتوې خلک ډکې خولې له مرغــــلرو

تقاضا د جګ اوتیټ نه وی یـــوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګـــــوره باغبان او پالیزوان
یـــو ټیټ بوټی ته میوی پسې ټیټیږی
بل جګ ښاخ ته دمیوی لوروی ځان

مچ کـــه پاس د چا په سر ځای ولري
که په لوی دسترخان خوری شکرتري
که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی
بیا هم نشي پریښودی مردارخـــوري

کـــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګــډ وي
لـــــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي
په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل څوک
سیـــــــاست رانه نانزکی جـــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي
شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سږه نه وي جاذبه لـــــري د مينی

ورسره اخلاقي تـــومنه د تقواوي

څلوریځی

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی

که يوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی

هريوه نه پخپل ځـــــــای کښی اخله کار

پام کوه! چه يوهم مږنکړی په ځان کښی

که په ظالم څوک بلوسيدلی نشی

د مظلومانودوست کـــــــيدلی نشی

د خداي د پاره دښمني ده دوستي

خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فـــــكرونو دماغونو کښی بنديانو

په عمری قيد مقيد و محکومـــــانو

رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی

د مرګ حکم په عمری قيد د قيديانو

د بلـــــــــبلو پـروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښياری دي بلبل نه دي

يټ يه غورکښی دا حال ووايه هوښيارته

عناد په زړه کښی تـوره لاس کښی کبر سرکښی لري

ډير عـــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښی لري

پټې عـــــقدې د ظالم تريوتندي کښي غوټه ښکاری

خوله ئې هم سپی ده اوخروړی سپي په درکښی لری

يوشــــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فـــــــــرقونه

چـا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا پــــخــيلوخـــدمتونو تاريخونه

د يوه آسـوده ژوند کښی شرم وعــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتـقــوئ نه وي ډیر ثروت کښي
ډیر مالـــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

یــوظـــریف نقل د هر مجلس و
په لـــــطیفوئیې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیګیرانو د کلی د ځخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

ځوريځی

اوس خـــاورو لاندی چه نه غږیږی
ټولـــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژرهـــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بــــینائیې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائیې
چا دښکلو ښــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائیې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مـــــادي ژوند ډير خواروزاروي

چـــــــــه يوازې له معنى سره ئې كاروي

د مــــــــــــــــادي اود معنى مـــقابله ده

چه هريو شي ډير غالب هغه بل خوارشي

هـــيواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه كلى كورونه وران شي

سره شي په ويــنو ډير ميدانونه

يوه سړى نه جوړ قهرمان شي

چـــه تياره راشي ډيوه رڼا شــي

ډيوه مړه كـــيږى چه شپه سباشي

د ډيوې ژوند دى توروتياروكښى

مهرويان شپه كښى رعنازيـباشي

دلته هلته لفظ بدليږى اوورکـــــيږى

معاني په هـــــيوادوکښى نه بدليږى

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لــفظ جسد دي د معنی
لفظ مړکيږی معنی بل لفظ ته نقليږی

څلوریځې

که مادي ژوند چـــابدل کړ په مـعنا
پـــــــــــوهيدلی په معنی دي د بقا
خودارکار کله شي هغه څوک کولی
چــــــــه راغلی وي مهمل اوبيمعنا

په احتياط احتياط په لاره نابــــــيناځي
ړوند بې لاری نشي تلی که ځي بيناځي
پلي خلک ويني لــــــــوړې او ژورې
بډايان نه ويني زمکه په هـــــــوا ځي

څلوریځې

يوڅه اصول دي ژوندانـــه ته ضــرور
خوچه ژوند نـشي داصــــــولـومزدور
ايديولوژی ښه ده د ژوند خد مت کښی
نه چه ژوندون ته شي بادار يا تربــور

عـــــــــــقايد که مذهبي که سياسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئيزم کښی چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــوړوي
منارې موله سرونو جـــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلــــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيـــــــاست کــښی د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــومره کړی ســــــــتاينه
خـــــــــود دين روحي ســـره عنادی دي

لـــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورپه کور کښی زولنو کښی وساتلی
نن په مرګ له زولـــــنوڅخه آزادشو
آزادیَ ته خـــــوشي نه دي رسیدلی

ملاووې لیونی مرفوع قـــــــلم دي
ګنهګاراومسول نه دي څه يې غم دي
چا ونه وې چه په داسې بـــې ګناه نو
ولی شــــوي دومره ظلم اوستم دي

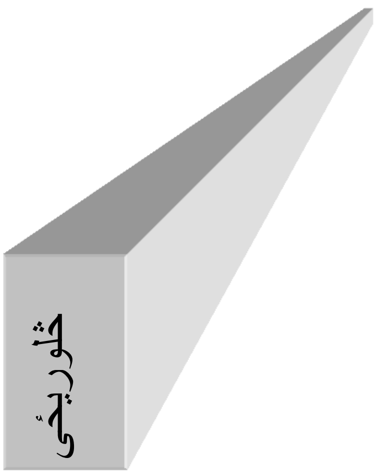

احترام د سرتـــــــــاج نه د مغزو
لوی توهین دي حقیقت کښی دسرو
قیمتي ګوهر په غوړ کښی د خوبانو
بهانه ده د دولـــــــــت د اوریدلو

یــــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وویل ډاکتر
دومــــــــــــره ډیره چاغي خوري د سړی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورځه مه خوره یس له دی غوښنې دځان خوره

چـــــــــــــاغ بدن دي قوی زړه لره خنجر

کارله فـــــــــکره کارنه شي پیدا
ګڼه چـــــرګه اوهــګۍ هغه او د ا
فکرکاردي اوکار دې مجسم فــکر
یووبوله ابتداء بــــــــــل انــتها

سیـــاست جاه وجلال دي د روزګار
د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار
خوکه مالګه ډیره زیاته شی یاکمه
بیا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور
مجبور جـــــابر شی جابر مجبور
ظالم بـــــــــدلیری خونه ورکیری
نه حـــــــــاصلیری اصلی منظور

په نامه باندي چنـــګیز وې که تـــــــــــیمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ ئې سپین وي که تک توروي اوکه سور
رنګ دې ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم
زمهـــــرير غـــــوندی وی يخ که سورتنور

سره وســـــــپنه په سره اورکبنی پولاد شي
سره زر اور کبني شی زيورقدريې زياد شي
هـــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي
دنمرود اور کـبنی حاصل ډير لوی مراد شی

څلوريځی

حـــــسد زړه کبنی دي حاسد لره سقر
جـــــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر
د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کبنی
غـــــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کــــــــيږي آزادي چه مړشی ډار
ډارزندان دآزادئ هم ئې مـــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرډار چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائي مــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خـــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فـرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کـړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقـــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــدرتونه مخ په زوال شی
هـــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي مینې بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
مبتـــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده
د لولۍ د ښـــکلاشرم وې بها

وایــــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین

(c) ketabton.com: The Digital Library

<u>یـــــــــــــه ویونکی ئې وو ایه !آفرین</u>

<u>که تشناب هرڅومره ښکلی وي جوړشوی</u>

<u>مجبورت دي ورتـــه بـــــــــيايي نه تزئين</u>

که خــــبرې وي د دروغونغاره

لفاظی کښې ډيـــــره لوړه مناره

ترينه ښه ده یوپه سله یوپه زره

د صادق ګونګي د ګـوتې اشاره

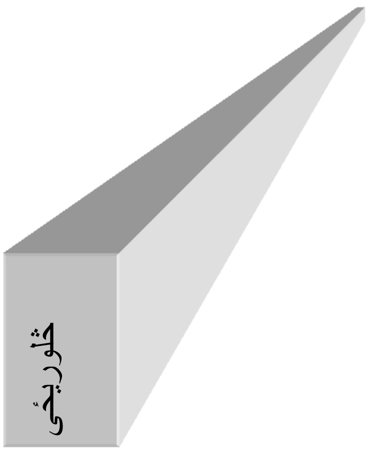

په عادی حال کښی عـــادي غوندې انسان یم

د ژون د چـــــــاروکښی له ډیرونه نادان یم

په بل حال کښی څوک زما په خوله څه وائي

<u>چــــــــــه بیازه يخپله هم ورته حيران یم</u>

دعـــــشق تـــوردی د عاشق د سترګوتور

سربلند شي چه په عشق کښی شي سرتور

په مـــذهــــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سيوری نه ښه دی د عشق اور

سياست زورته زيب زينت ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــــــه شخصيت نه حيثيت اخلي
بـــــــی شخصيت ته حيثيت ورکوي

بـــــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شې يو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

څلوريځې

ژبه په ويـــــــــنا ژوندیٔ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مينه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفـــــــــــــکر وينا مينې په هنر

وائې چه خبرې لـــــــــــه خبرو پيدا کيږی
فکرپه وينا کښی زرغـــونيږی اوغونډيږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابيږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایې چه خــــــــــیری له خبروپیداکیږی
فکرپه خــــــــبروکښی کړی وده اولویږی
نه وای که خبری هیڅ به نه و په دنیا کښی
هــــر څوک د خبروپه قیمت کله پوهیږی

که پیداشي

که پــــــــــــیداشي محبوبه ښکلی طنازه
په احـــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه
میـــــــــــــــــنه ناکه حیاناکه لمن پاکه
زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه
نه مـــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه
نه د حــــــــــــــسن سوداګرنه چلبازه
په عــــــــــــرفان باندی مینه دل آګاهه
د نظرپه ژبه پــــــــــــوهه بی آوازه
چـــــه می زړه په یونظر لمبه لمبه کړی
اوآګاه می کــــــړی د عشق له سوزوسازه
چه شـــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــــــــه دنیا اومافیها می کړی بی نیازه

ښکلی شـــــعر کښی به ښکلی مقام ورکړم

تری به جـــــــــوړه موسیقی شي دلنوازه

د صـــــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن

حقـــــــــــیقی عشق به پیــدا شی له مجازه

په داسې حال کښی

چه زور حاکم وي ظالم وی مـــــــــشاور
وکیل جـــــــــابروی یا وکیل د جابر

حـــــــــــقوق دانان وي نوکران دخان

قـــــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر

جـــــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان

هـــــــــــریو له بل نه غلطی کښی ماهر

شاهـــــــــد کذاب وی مصدق ئې خائن

د حـــــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر

رشـــوت رائج وی واسطه نـــــــــــافذه

کوی ډیر کار د چـــــــــا لحاظ او خاطر

مســـــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز

حـــــــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کــــــــــښی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی څوک نه پریږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چـــالــــــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســـــــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خـــــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغـــــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حـــال کښی عـــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

یو هیرېږ!ښځه څـــــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مـــــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانـــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهاالی مریم))د خـــــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونـــــــــــدون ئی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مـــــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم یو رنګ اوبله رنګ کښي د خپل مجنون لیلا ده

آدم نه تـــــــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هـــــــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چـــــــــــا دلته پیداکړی ځوک ځي پسې جنت ته

ښـــــــــایست د جنت حوره بل ځوک نه ده همداده

دنیا ته چـــــــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دي

په ځـــــنګ کښې ئې ولاړه زمونږ بي بي حواده

ملـــــــــــــــــګرې د سفرشوه ساره دابراهیم(ص)

ښایسته ماریه ځـــــــــانته بللي زمونږ مصطفیٰ ده

د حسن په قصه کـــــــــښې دعشق په افسانه کښې

مـــــــــشــــــهوره په عالم کښې د مصر ذلیخا ده

فـــــــــــــــرهاد ته ده شیرنه له هرچانه رنګینه

وامـــــــــــــق ته ډیره ښکلې له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخـــــــــــانۍ ده موسی ته ګلمکۍ

د فتح خـــــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابیا ده

په سردي د غم پـــــــیتی سرېه!که ډېر دروندوی

چــه ورک دې کړی غمونه د سرو شونډومیکا ده

توښه ده د خـــــــــــــــــــوښیو د راز راز رنګینو

د ژوند هره صحنه کښې دي د مــــــــــخ رڼا ده

سوفیا، تایلر هـــــــنر کښې عرفان کښې رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښې د میــــــوند خوملاله بې همتا ده

کـــــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښې دا ده

کولې شې چه خوږ کړې یا تریخ کاندې ژوندون

هم ډیر لطـــــــیف نسیم دې هم طوفانې هوا ده

کـــــــــړې سپک داوړو پیټې سپره شې په اوږو

د عیش آرام بســــــــــتردې باعث د نارامتیا ده

سبا ټیکرې کښــــــــــې په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شــــــــــپې ښه ده پخلا ده

اخــــــــــتر کړې د قربانیو او غواړې قربانۍ

وصـــــــــــال یې کله کله د سر اومال بها ده

د ځــو کړې درد سره ئې د ځوې زیرې ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردې یا ډکه خوله خندا ده

په غیږ کښې یې ماشوم خوښ هم پلارد ماشومانو

اولاد تـــــــــــــه مربې ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښی توره لاس کښي کبر سر کښي لري
کـــــبر جن کله رحم زړه کښی زړه ځیګر کښی لري
شکنجو د ځـــورولو رنځـــــــــــــولوکار کښی
ډیرعذابونه ډیرو خلکــــــــــــو ته نظر کښی لري
پټې عقدې د ظالم تریوتندي کښی غـــــوټه ښکاری
خـــــوله ئی سپی ده خروړی سپي په در کښی لري
زورد دنیا که د ښکلاوي په هـــررنګ کښی چه وي
کبر،غـــــــــروریه ستمګر اوبه په دلبر کښی لري
ښکلی لــــــــــــري دولت د حسن سرمایه د غرور
ظلم و ستم وســـــــــله په کور دتوانګر کښی لري
زلفی ماران که د لـــــــــــــبران لري مینو لره
تورمار د مارد زهــــــــروآب تیره خنجر کښي لري
که د چــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی
نشته پروا که د لبربا دلـــــــــــبر په بر کښی لري
سیاســــــــــــتونه ضد په ضد کښی پټوی هر کله
ظلمت د ظلم، د احـــــــسان عدل په لمر کښی لري
د دقـــــــــیانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منــــــــــــــــور کښی لري

په غلا غلا کتل

پخواد زلفو په تيـــــــــــارو کښی ميني غلا کوله

له پلولانـــــــــــــــــــــــدې ښکلاپټه تجلا کوله

د ګل په شـــــــــــــان وغلي غلي مسيداد ښکلو

پيغلو په شـــــــــونډو کـښی نری غوندی خنداکوله

مابه په غلاغلا کــــــــــــتل تــاته تابه ښکته کتل

خدای دې خــــيردرکـړی چه ماغلاوتا حيا کوله

راته دی څکه نه کــــــــتل چه درته سم وګورم

نظرد خـــــــپل منظــور په باب خدايږو بلا کوله

که دی کـــــــــــــــتلی راته مادرته کتلی نشوه

اعتنا نه کـــــــــــــــــولو کښی دی اعتنا کوله

د زړه درزازدې راته حال ستا د زړه ډېر ښه وايه

د حال په ژبه دې لـــــــــــه ما سره نجوا کوله

په خولی د ست د سپينی خـــولی که دراته نه کولو

دا سلا ماته ستا د سرو شــــــــــــونډو مسکا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکـــــــــــــناتو دې ډېر ښه پوهیدم

آفرین ما ته چه ئې مـــــــــــــا څه ښه معنا کوله

مادرته سترګو کښې ځای درکړتا په زړه کښې راکړ

خـــــــــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله

د شعر بیت کښې می وصال دعشق اوحسن ومـوند

((الفت)) هـــــــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د میني او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســــــــــپین مخ ووینم غزل جوړم

بل کارمی نشـــــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم

بکره معنٔی ښکلی کـــــــــــــــومه د هنر په سینګار

د ذوق لـــــــــیـــــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم

توري تــــــــــــیارې چه ورکی ګړم د حقیقت له مخې

له عشـــــــــــــــقه اوراخلم له ځانه رڼ مشعل جوړم

چه افسانه شمه په عـــــــــــــشق کښی زمانوته یادګار

لکه مجنون ځان نه د عــــــــــشق ضرب المثل جوړم

چه د چا خیال خاطر کــــــــــښی هیڅکله ونه ګرزمه

چه په درشل کښی دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم

وصال دې نه غواړم پــــــــټ نه درځم په تورشپه کښی

د عــــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خیال کښی نه یم ته خوزماخیال کښی ئِی تل
هـــــــــــره شبیه دې خط و خال څنی اوربل جوړم
چــــــــــــه نظرونه پکښی بند شي له نظره نشي
لوګی کـــــــــــوم درته ځان زلفې دې ولول جوړم
دسترګو تـــــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال ولید چه ئِی څـــــــــــومره مجلل جوړم
چه پکښی مینه او ښکلا فـــکر او خیال کړی نجوئ
د ((الفت)) بـــیت کښی د معنئ رنګین محفل جوړم

د ژوند مرثیه

نـــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه
دا زما وجـــــــــــــود د مړو هدیره شوه
لکه وچــــــــــــــــه خاده یم په قبر باندې
اوجــــــــــــنډه می د لـوخ تن لنډه جامه شوه
نه بلبل شـــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښي
خزان وچ کړم ورک مې سیوری او میوه شوه
که داژوندوي او مـــــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خــــــواوس په ما باندې سړه شوه
ماد خـــــــــــپل اوسنی ژوند تصویر ایستلو
خو د ژوند نغمه د خـــــوارژوند مرثیه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه ومه ځـــــــــــــنګه شومه؟ خبرنه یم
چه د چاله غـــــــــــارې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمیر

زمـــــــا زړه زمـــــا ضــمیر
په سرسترګو دي امیر

څـــــــه چـــه وائي هـــغه وایـم
که ســندره ده که ویر

غـــــــوړاوســـترګې وینی اوري
د لپـــسند او د لپـــذیر

هر څه کــــــړم دزړه په خوښه
که محسن یم کـــه شریر

ښکلـــــــوي رابـــــــاندي زړه
تک سپین مخ بدرمنـیر

بل وخت بیا راباندې ښکل ګړی
سپـــــــینه ږیره د فقیر

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر
هـــــیولئ د خیر و شر

خولې ته خوندشې غوړته ساز
حـــــسن ته ښایسته زیور

د شــهلا ســـــــترګو رانجه
هـم عـــــینکی د نظر

د مســتیو سرمـــــایه ده
عــقل فکر دی د سر

هم شراب شي هم کـــــتاب
کله عـــیــب کله هنر

بلا دفـــع کــــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهـــــــد چاته زهر　　هــم جنت دی هم سقر
د شـــــــاهانو د سر تــاج　　خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پــاک جاي نماز　　د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی　　د حــــیا د سر ځادر
هــــم مسجد هم مــیخانه　　پـري ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونــــدون دود د ستور　　کله ځـوي او کله لــــــور
ظلم جـــــبر،انصاف عدل　　خیر غوښتنه کله چـــــور
که واده ئی دی که غم دی　　د ځاروو په وینو ســـــور
په مذهب د جبر هر څوک　　پـــیدا شویدی مجـــــبور
ګوډ تـــــیمور کله منلي　　ګوډ غذرونه د مـــــعذور
ما تــــوي غرور د نورو　　څوک چه ډیرلری غرور
د بـــدرنګی په نطر کښی　　ښــه مخونه وی مــنفور
د نظر محوه کــــول وي　　د ړانــــــــده ظلم منظور
په ژړا د خــــــلکو خاندی　　په غـــموئې وي مسرور
زړه ئې هغه وخت یخیږی　　چه جهان کړی سورتنور
ده مــــــــړښت د استعمار　　عـــــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړیږی　　تري جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقيقت ښکاره مرګ او مړينه د منصور
تــر ښګني راژوندۍ کيږي په وژولـــــــو د ترېور
چه يو کلي په مرګ وران شي ګورستان ئې شي معمور
د يوه مرګ د بل ژوند دي د طبيب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خـــــوشحا ليو روڼ سباوون
تورو تــيارو ښکاره د غم شبخون
تـــحـــولونـــو د زمـــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــاه و جلال
مـــال منال د فرعون قارون
دم اودعــــــــــا د پير وفقير
قهر او مهر د هـــــــــمايون
نصيحتونو د حکـــــــــــــيمانو
عقل او فکر د افــــــــــلاطون
په ما ونـــــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعـــــشق جنون
کړمه له هـــــر څه زه بې نيازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولـــــت می په خرابو کښی

وموند چه عشق کړم خراب زبون

هـــــنر دشعـــــــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګـــــــورم

د سترګـــــــــــــو تورد، مجنون

دسترګــــــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصیرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســـــــــــــــیرباندي د محبت

د مهرویـــــــــــــــانو په یو افسون

زه بیخی بل شوم بل مي جهان شو

بدل می یـــــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جــــــسماني نه دی

ځوک لـــــــــیدی نشی زما بدلون

زه هغه نه یم اوس چه پخـــوا وم

دي زمـــــــــــــا کله زما پرون

ما ولـــــــــــید بل چا لیدلی نه دي

له خپـــــــــــله ځانه د ځان بیلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الـفـــــت)) موندلی فیض له الفته
ښه ده چـــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حــسن دې کــــــه ډیره تجلی لري
ړوند د مـــــــهرویانو څه پروالري
چیرته چا لــــــــیدلی اوریدلی دي
داچه ښکلی نـــــــــازپه نابینا لري
نشته شکلـــــیتوب که بینائی نه وي
سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري
تورتیکری دې تورزما د سترګودي
ځکه زما ســـــــترګو کــــښی رڼا لري
سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی یٔی
سترګې تور د سترګو کښی لیــــلی لري
وایٔي ستــــــــرګې ډیر څه په کتلو کښی
غـــوږ یٔې ناوري زړنو کښی غوغا لري
نه ده بــــې ادبــــــه د لیـــــــــمو ژبـه
سترګی خـــــــوله سترګو نه حیا لري
حسن او نـــــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــــر بل کیف بله ادا لري

کله وي ښــایست په ړوندوسترګو ښکــی

حسن ځـــــــای نظر ښکــی د بینا لري

مینه د ښــــــکلا ، ښکلا د مینې ژوند

بی نظره حـــــــــــسن څه معنا لري

یو که نــــــــه وي بل ئې کله تمنا لری

خیر دي کـــــه دې حسن له نظره شوه

بی نظره حسن څـــــــــــه معنا لري

مه پټوه ستـــــــــــرګی زما سترګونه

سترګی پـــــــټول څومره ګناه لري

ژوند غړوي ستــــرګی پټوی ئې مرګ

وګوره! ژوندون څـــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــــوری یــار

د ســــــــــــترګو باندې پیژنی اغـیار

حایل نه دي هیڅ حجاب د زړه د ســـترګو

نه ئې مخه تـــــــــیاره نــیسیي نه غبار

لمر ترې نـــــــــشي پـټولی تورې ویځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مـــانع او نه حصار

صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوږواوري

آوازونه د سکـــــــــوت او د پـــندار

چه ولاړوي تــــوله شـــپه قایم اللیل

ورته یـــــو وي د دنـــیا لیل و نهار

د حال ژبه وائي حال د صاحب دحال ته

په دې ژبه پـــــــوهیږی اولوالابصار

په رښتیا چه بیـــــــدارشوي له غفلته

مرګ هم نه ویده کـــــوي هغه بیدار

زړه ازا ر د صاحــــــبدل شي چه زیارت ته

کله ور شي دل ازارمـــــــــــــردم ازار

چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته

مري هغه چه یې ژوندون وي مســـــــتعار

فــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو

ګازرګاه کښی د هـــــــرات د پیر مزار

ډیـــــــر نـقشونه محوه شوي محوه نشو

په افکارو کښی د ده نقـــــــــش و نګار

صورت سینګار لږ وخــــــت بیا زایل شی

زوال نلری معنـــــــــــی په روح سینګار

الئهي نــــــــــــامه یې دردي بې نظیره

په نظر کښی په غــــــوږو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــــرفان یې دی وهلي

چالـــــــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونـــــــدا خونه و د حال هم و

ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفـــــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــــر لور ته ازاده

چــــــــــه ملګری ئې د لاري شوه انصار

د قـــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم

راته ښئي ګازرګاه اوپــــــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــــوري

او تمیم انصار پکښي شمـــــــــس النهار

د عرفان لـــــــــــــومړی قدم هغه قدم دي

چه دنیا کړی پــــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــــبر د لاري د عارف

د دنیا توښه تــــــــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی

باطنی احســــــــــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صــــــــــــــوفي لار د ځاروونه ده

نه د لاره د مــــــــــــــــوټر او تیز رفتار

ده د فـــــــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره

غواړی صـــــــــــــــبر،قربانی ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوچـــــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــــــــلبه نه رسيږی کلانکار

له فطرته ســــــــــــــالک راغي وارسته

آزاد قـــــــــــــــيد نه د درهم اود د ينار

حرازاد دي څــــــــوک چه وی ازاد منشه

چه يې نور آرازدي وه دي احــــــــــــــرار

د صوفې سترګی مـــــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅـــــــــــــومره وي په نس ورږی نهار

مالګه نه څـــــــکي د چـــــــا نمکخورن دي

زړه غـــــــــني او مستــغنی نفس ئې ډير خوار

ژوند يې نـــــــــه دي د هـــــــــوا او د هوس

بی هـــــــوا وي د عـــــــــــارف دار و ديار

زړه ئې پاک طـنيت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونـــــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عيشونوله خـــــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کــــــــه هر څه خوري دنيا دار

يو خوړلو بل خـــــــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خـــــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نــــه نورد نورونو رد دي

د نيکی پـــه مـــــــــــزه پوه دی نيکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چــــــه لـــــــــري جام د شهادت

بی شهیده څــــــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جـــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فـــــــــــــداکاری نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک یې بولی که ئې زړه کښی وي بل ډار

بې له خدایه چــــــــــــاته سر ټیټوی کله

که ئې سر له تنه غـــــــــــوڅ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تــــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئې کښی خـــــــیال پیدا شو د دلدار

بی زواله پـــــــــــــــادشاهي کاندی فقیر

حقیقی فــــــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاګ شوغزني وران شو

حدیقه د سنـــــــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئې جاه نه ئې جلال شته

مولانا جـــــــــــــلال الدین دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئې د نــــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عــــــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکـــــــــــــــیدو دي

د خواجه انــــــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډیر خــــــــــــــــلک له خلکو

هیروی نشي هـــــــــــــــــــیری د ده یادگار

نه ورکیږی نه ئې ځــــــــــــوک شی ورکولی

باقیات الصــــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نـــــــــــــــــــه په ډیر لیازاوامتنان

څه شی واخیـــــــست له اصلی نرخه ارزان

خریدار لــــــــــــــه حده زیات و ډیر خوشحاله

ډیر ئې مانــــــــــــــه په سر ، سترگو احسان

ویلې تل به وي ستـــــــــرگو کښی نیکی ستا

ستا نیکی به هــــــــــــــیره نکړم په هیڅ شان

بل چا ووي خرڅـــــــــــــوونکی ته چه ولې

تا په دي سودا کښي ومــــــــــــــــانه تاوان

ددنیا سودا خـــــــــــــــوده د سود دپاره

کوي گټه پکښی هـــــــــــــر وخت هوښیاران

چه ئې گران واخلي او خرڅ يي کړی ارزانه

هر سړی پرې کــــــــــــوي حکم د نادان

په ځواب کښي ورتـــــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان

ګټه ماکړې هــــــــــــــغه دي غولیدلی

نه ویني ته هغه ســـــــــود چه وي پنهان

ما په لړغـــــــوندې تاوان چه ته یې ویني

ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان

د هغه ګمان و دا چه یــــــــــو څه اخلي

خبرنه و، چه په ماخـــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه ئې ځان د خلکـــــــــــــــو کړ علمبردار

چه ئی نه و لامـــــــوندلی اقـــــــــــــتدار

چه له قهره آمریـــــــــــــــــــت ته ریږدیده

چه ئې لاړې توکــــــــــــــــولی په دربار

چه نظام یې دهــــــــــــــــرڅه مسٌول باله

چه دښمن ئې د اولـــــــــــــس ګڼه سرکار

چه ئې نه وه د ښمـــــــــــــینی آشتی پذیره

چه ئې هر حکـــــــــــــــومت وباله غدار

چه راته یې تمـــــــــــــــلق د درباریانو

چه دیو تن ټولـــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــاردار او باداری

چه ئې خلکوته نه غـــــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــی لاس ته اوکاردارشو

چه چوکی داقـــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیـــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلـــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غـــــــیږ کښی ونیو

درباری شـــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســـــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا یې توری شـــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحـــــــــــــــده یې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــــو ددربار،دربار رټوُنکی

کړه ئې هر څـــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئې خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خـــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال یې بل شوسړی بل شو
خدمتګار ئې هم د خـــــــــــلکو شو بادار
چه اصلی څیره د چـــــــــابئی هر چا ته
اقـــــتدار دی قـــــــتدار دی اقـــــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نـــــه وي زورور خان و
څوک ئې نوکر و څوک مزدوران و
اړاومحـــتاج وصاحـــب نـــــظر ته
د امـــید لاس ئې اوږدو نـــــــوکرته
یوازی نـــــــــــــشو په لاره تللی
لاس یه ئې بــــل و لاس کښی نیولی
یـــومزدورخـــــــاص و،د دې دپاره
چه خان به بـــیـــــا ئې په سمه لاره
بینائی خـــــــــــــرڅه په نابینا وه
ځکه ئې ډیـــــــــــــره لړه بها وه
د سترګو حــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نـــــــــــشو خپل حق لیدلی

اصلی ړوند دي وخـــــــــــــوخبرنه و

په حقــیقــــــــــــت کښی سترګو رنه و

چه نابیــــــــــــــنا وي شعور،احساس

مـــــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس

د خان رهــبر وی د خـــــــــان مزدور

داد خانۍ دي دود دستـــــــــــــــــــور

دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی

بینائی راغـــــــــــــله په استملاک کښی

د بـــــــــــــــــــل د پاره په کاریده له

بل ته ئی لاره د تلو لـــــــــــــــــیدله

په خان ګرو شـــــــــوی سترګی ارزانه

مزدوری ستـــــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربنتیا هغه ملـــــــــــت وي بختور

چه لری ملي نظـــــــــــــام ملي رهبر

وي اصلي حاکمیت دخلکو لاس کښي

حکومت وي د ملي قـــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځــــــان حاکمه

د عامه افــــــــــکارووي قوي اثر

نه تبعیض نه امتـــــیازوي نه تیري

په حقوقـــــو کښی وي خلک برابر

د هرچا اعتـماد وي په عـــــــدالت

قوانـین وي له هـــــــر چا نه معتبر

آزادي دیمـــــــوکراسي وي واقعي

خطر نه وي کـــــــرامت ته د بشر

مخور مســــــــــلط نه وي په نظام

اهلیت اولیاقـــــــــــــت وي مخور

سراو مال وي په امان فکر او نظرهم

زورور چه پکــښی نه وي پخپل سر

محّمد(ص)

محمد بي اوره د خـــــــــــــدای هغه انوار ولیده

چه خلیل اورکښی ولیــــــــده موسی یي نارولیده

لیده ئی هرڅه چه ا عـــــــــــلام الغیوب په نظر

د ده لیدل کله ستـــــــــــــــرګو د اغیار ولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کــــــــــښی یې قیصر کسری سرنګون

چه پ خـــــــندق کښی یې تاثیر خپل ګذار ولیده

سترګی بـــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فیلسوف پري پوهــــــــیده عــارف عیار ولیده

نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بـــــــل عالم اسرارولیده

راغــلې دنـــــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر

نه دي راحت ته عـــــــیش نه مهردخپل پلارولیده

په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــــیا ژوند دي له خـــــــــــــوارو زارولیده

د مورله مـــــینې شـــــوې محروم هم د نیکه له میني

په ماشوم تـــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده

هر چه نه سخت دښمن خـــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځـــــــانته ټول خومره په قار ولیده

یوازې خـــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

څوک دی بې خـــــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده

نورټول دکفرپه خـــــــــــــوا یوته د اسلام په خوا

یوازې نه وې ځــــــــــــان سره دې کردګارولیده

ستا دښمنی جـــــــــنګ او جګړه ډیر وخدایانوسره
د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده

دخدای په مــــــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډېر لـــــــــــوی انقلاب ته ځان تيار ولیده

نه بیوسی نه ډیر قـــدرت تغـیرپه تا کښی راووست

استقامت دي هـــــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده

دنیا بدله کـــــــــــــــېر له تا دنیا بـــدل نکړې ته

که دي خـــــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده

ډیر غنایم اوډیری فـــــــــــتحي دی په برخه شولی

ډیر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده

پخپل سرت ئی ســـــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زماني هرڅـــــــــــــومره ډیر ثابت سیار ولیده

د ریاضت لوړې سخــــــــتۍ دې په ځان تیری کړلی

مزوچړچو عیـشونو کله ستـــــــــــا در بار ولیده

تیاري دې ورکې کړی د حــــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عـــــــــــــــدالت لمر دار ودیار ولیده

د لیوه ویره د پـــــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئی ستم ظلم وحـــــــــــشت اوزور مهار ولیده

سرکشان واړه پریشـــــــــــان شوه فرعونان حیران

چه مومـــــــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده

لارې دې جــــــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حــــــوړکړه ډیربې لارې دې په لار ولیده

تا محمد!دایمان قـــــــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعليم د خپـــــــــــل ايمان زورايماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــــــرورد ابوجهل پايمال

په تعجب په خــــــــــيرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتـــــــــــــــــــګارد بشرد پاره

تاريخ بيابيا ســتا د صــــــــــديق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســــــــــــــــاوات چه تا دنيا ته راوړ

نظير ئې بــــــــــــــيا نه هيڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقـــــــــــلاب دې راپيداکړ د انسان شعور کښی

په روح په ذهن ،زړه نظرکښی موستـــــــــــاولیده

د ٍلاتــــــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطــــــــمــــــــنان

چه چـــــــــــــاته ورکړه تا هغه بيا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنيا کـــــــــړه بيرته ځوانه

د جهان کوندې بيا پــــــــه ځان کښی ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمًن لاړې چه اساس دې استــــــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقـــــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بيا کله ستــــــــا په شانی بل معمار ولیده

څوک چه لوی شــــــوي په غمومشقتونوکښی و

هم مونبي هم مو حــــــکيم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــــښي مینه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي میــــــــــــــــنه ددنیا د سیم وزر

په پاک زړه کښي پاکه میــنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کـــــــــښي مینه وي د ګاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنیا مینه په زړه کښي

یوه مینه ستا ته زړه کـــــــــښي نوری مینی کړه بهر

د مین نظر هرکله وې پخـــــــــــــــــپلی لیلی باندی

د پتنګ نظر په شـــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بیګانه ،لیـــــــــــــــــــونی بیا فرزانه

چه په عشق اومحبت کـــــــــــــښي شي له ځانه ناخبر

حال ئی بل شی خیال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عـــــــــــــــــالم کښی د یو چا په یو نظر

د دنیا تورو تیارو کښي پټی ســــترګی ویده پروت وم

د راحت بــــــــــــــسترمی پریښود چه می ولیده سحر

له عالمه کناره شـــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګنه ګونه کښی څـــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنیا نکړې طــــــــلاقه د عقبٰی لیلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شـــــــــــــپی چا لیدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښی
مستی نجونې وې راغونډې
په سازونو کښی می نـوشې
په کیـــــفونوکښې مـدهوشی
خنداګانی شولې مستې
آرزوګانی په نڅا شوې
جنتونه ور ښکاره شوه
دخیالونو په لیمو کښی
چه یوه پیغـــله و دیړی
نوری پیغلی هــوسیړی
شوق راویـــــــښ شی
ذوق راویــــــښ شی
سا پیدا شی اومیدوکښی
ناوی جـــوړه په شینګار شوه
د ښایــــــــست دیـــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګی تـــــــــوری په کجلو
په شپین مخ زلفې خورې شوې
خـــــــــیالی ناوی سوه شمباله
د وصال د شـــــــــپی د پاره
ناوی جوړه شوه خو چا ته؟
یــــــــوړانده ته نابینا ته
چه ئې نه لـیــــــده جمال
بید دیـــــــــداره،ووصال
چا ویل د ناوی کور کښی
فکر وکـــــــړئ څه کوئ
نا وی چـــــا ته جو ړوئ
د سنګارمعــــنا به څه وي
چه کاته ورته هیڅ نه وی؟
که کوئ خوشی خـــواری
د ړوندو سترګــــو د پاره
بل ویل دود او دستور دی
هـمـــدغه د زمــــــانی
چه ناویانی سیـــنګاریږی
په پودرپه لب سیــــــرینو
ځوم که ړوند وی که بینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــــیا

د دنیا رســــــــم اوراوج

نه بینا ګــــوری نه ړوند

د شهې شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیــــــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بـــازار کښی د ړوندو

مساوات ګوره ســـتاتـلی

لا رســــــــمو او رواجو

پکښی نشته توپــــیرونه

د غنی او د فــــــــــقیر

دا عمٔی او د بصـــــــیر

نه منطق دلــته چلیږی

نه د عـــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــتی د رواج

زورور دي رواجــونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیـــــــــــــــکه ته نمـسو وویل بابا

احترام ته دې کووسبـــــــــــــا بـــیګاه

بربه ناست ئې ښکــــلـــووبه دې لاســـونه

جوړووبه درته ښـــــــــــــه عبا قـــبا

سمبوو به ډې پښې چه چـــــــــــیرته ځـــې

ته به مخکښې یې روان اومـونږ تر شـــا

په ادب کښې به هیڅ نه کـــوو تقـــــصیر

مبـــــــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امـسا

ستا وجود دي غـــــنیمت زومونږ دپـاره

ته نورهیڅ کړه کــوه راته دعــــــــــــا

نوم به ستــا وي اوکارونه زمونږ لاس کښې

تابه ساتو لکه خپل پیر اوپـــــــــــــیشوا

خوزمونږ کارکښې کارمه لره مونږ پریږده

خپلی خوښی ته چــه هغه کــــــــړو که دا

دا دستور دي چـــه زامن ئې شی د کار

د کاله واک واخــــــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائی چه یووخت په کوم لرې ځای کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ځنګله کښي یـــــو ښامار اوسیده

چه مسلط په یـــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هیـــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به یـــوه سره ډولۍ کښي

یوه ښایسته پیغـــــــله د خلکو له خوا

ده ته پیشکش ورانديې کـــــیدله مدام

له افسوشونوحـــــــــــسرتونو سره

ډیری ښایسته جـــــونې قربانی شولی

په لونو ډیــــــــــری میندی وژړیدې

د یو ښامار دخـــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شـــــوې ارمانونوسره

څوچه یوه ورځ پـــــه دې لاره باندې

یوغیرتی ننګیالی ځــــــــوان تیریده

د ځنګله خوا کښی ئې ډولۍ ولـــــیده

دانتظارله عــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قیـــــصه واوریده

د یوی پیغلی له سروشـــــــوندو څخه

د غضب اورئې زړه کښی تاو پـــــیداکړ

د شجاعت له غـــــــورځنګونو سره

قسم ئې وخـــــــوړ چه ښاماربه وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســــــــــــــر قربانومه دلته
نه ځمه هر څه کـــــــــــه پیښیږی راته
مرسته کوم له اولـــــــــــــسونو سره
ښامار چه راغـــــــي ده په ډیر شهامت
په تیره توره خـــــــوله ورڅیري کړله
دښامارخوله څـــــــیروي هغه چه ځي
د بلاخــولی ته جــــــــــــــرئتونو سره
د یـــوه ځـــــــــــوان له برکته ګورئ
یواولس خــــلاص شود ښامارله خولی نه
په یوه سر له لـــــوي ښــامار سره جنګ
ښائی د ځــــــــــوان به همتونـــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیـــــــابیا هــــرچیرته زلــــزلی دي
نارامه ټـــــــــول جهان دی شـــورونه غلـــغلی دي
د زمکی له زړه قیـــــــــــــــــد شـوی براسونه
چه پاتی دی لازړوکښی د خـــــــوار غریب ګـیلی دي
سینـــــــــــــدونه کاریزونه ،چـــینی ویالي وچیږی
چه هیڅ وخت نه وچـــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــــښي په هروخت لوبيږی
چه وخت په وخت بدليږی د زورلاس کــښی آلې دی
شراب د زاړه خم دی پکښی هـــــــــغه نـشه ده
محــفل او ساقی بل شـــــــــــوبدلی ئی پياله دی
شعار يی نوی کړی چـــــــــه تيرشعارئی هيرکړو
آهنګ نوی سازنـــــــــــــوی هم نو قلقلی دی
زوړ نو ئی ګـــــــــــــــرزولی لباس بدل کړی
زاړه ارباب سره اوس په بل نـــــــــوم قوالی دی
اوس زور دی هــــــوښيارشوی د خلکو وکيل شوی
د خلکو په نامه ئی پـــــــــــه خلکو څه حملی دي
چه خلک احمقان کــــــــړی، ړانده کړی شعـورونه
غلط پروپاکـــــــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی
هماغه کبـــــــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي
هماغه اشتهاده هــــــــــــــــــماغه نوالی دي
له شرمه کتی نشـــــــــــــــــوبربنده ناروا ده
په غلاغلا ورته ګـــوری د چا سترګی چه غلې دي
قدرت اخلی ملت نـــــــــــــــه ،ملی حکومتونه
ملی قدرت ته ځکه په تائې غـــــــــــلبلې دي
چه نه کميږی هــــــــــــــيخ او لاپسی ډيريږی
يا زورد زورو يازمـــــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورڅه نه پوهيږو پــــــــه دی ډير ښه پوهيږو

چه هرڅه راتــــــــــــه وائی زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وایو کــــــــه کوم وخت کښی ووایو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

څاروی بی زبـــــــــــانه بی خولی ورته مه وایه

چه خپل حق خــوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

څو اديبان او شاعــــــــــــــــران په يوه لارو روان

هـــــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خـــــــــــــره يود بل څنګ ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهېږی؟

څوک څه پوهـــــــــيږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څـــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پټه حامله وی خـــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کيږی د چــــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تياره کښی زيريوی څــــــــــه د سبا دپاره
د توری شـــــــــــــپی قهرمان يو اود سبا بل وي
تيارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چــــــــــه خپل طوفان نه وينی
د آغازسترګی د انجام قهرمـــــــــــــانان نه وينی
ډير تغير ونه زمانی ســـــــــــــره دنيا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــــارسينما ته راځي
ځول ډيرامی جوړوی څـــــوک ئی تمثيلونه کوی
سيا ستونه په هـــــــــــنر کښی ډير کارونه کوی
تراژيدی کاندی کـــــــــوميډی سپين کله تور ښئی
ډير مقدس د خدای نعـــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لګيا خلکـــــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چيغو چيغوخلک کانه کړی چه پلان جـوړوی
دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څـوک وي؟
اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟
زمونږ نظر خويو څـــــــــو نوی قواري وينی
د لوبيدو نکو ناآشنا جعـــــــــــلی څيري وينی
بی روحه عکس حرکت کــــــــوي خبری کوي
هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعليم

توره تياره وه انسان ورک خپـــلو وهمونو کښی و
شعور او فکر د تـــــــــــورتم په زندانونو کښی و
د ځان له سيــــــــــوری ډاريده د ډاربنده و انسان
د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و
د عقل ســــــــترګی ئی ړندوی وي لارئی نه ليدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهــــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګڼه

د شیطانانود پــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پـــــه سجده باندی و سرټیټ کړی

د سرلوړی فکرونـــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحـــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبـــــــــتانو بندګۍ نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قـــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنـــــــــــــوئې پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غـــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران الـــــــــــــفته‌إدده کارته کتل

څه چه راوړه هـــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهــــــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچــــــــــه جهان کښی محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکی ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبــــــــاط د اسمان زمکی سره

جبرئیل ده ته شو راښکـــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښی د ده

چه عبدالشمس عبـــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غـــــــابن ده د قریشو غرور

چه ئ‍ی قریش و بنـــــــدګان مات ئ‍ی کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کــــــښی دا پیغام یی راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــلومان یی کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیـــــــــــنه کښی امان

هغه فقیرو،چه ئ‍ی ډیــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچــــــاته سل سل اوښان

خیرئ‍ی عامل ته ورسید اوترقـــــــــیامته رسی

چه ئ‍ی تیاره زړونه رڼا کـــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په رښتـــــــیا محمد په عرفــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئې وباله د اهـــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئې څـــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی اوهـــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخـــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیچـــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپـــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بـــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو گل ونـــــــــــــه گیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نــــــــه چینی نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خــــــــــــــزان څیره لیدله

خلک و بیدیا کښی ورۍ تـــــــرۍ سرګردانه

نه و تمدن نه مدیـــــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســـــــــــــرېتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کـــــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانګـــــــــــــوئی ملایکوځنګوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بـــــــــــــتانو پاکــوله

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا څیـــــــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عــزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شــــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فـــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنــــــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو ګل و،چه جهان پـــــری پسرلی شو

راغله دغه ګل ته د جــــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غــــــرب ته دا نغمه ورسـیدله

رائی وړه باطن تــــــــــه رڼا ئی د معــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چـــــــــه بیا هـــیڅ ونه وتله

دا ښایسته رڼا چه شـــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئـــــــــی تجلئ ته پخسیدله

جوړه مدینه کـــــــــــړه له یثرب نه محمد

ده داسلامی تــــــــــــمدن ستـه کیښودله

زړونه ئی قوی کـــــړه په ایمان دایماندارو

ځکه به یو تن لســــــــــوته ماتی ورکوله

جوړ ئی مسلمان نه د جهان لوی قهرمان کړ

هرځای داسلام جــــــــــنده په سر وریپیدله

لوی جهاد شروع شـــــــوچه په الله اکبر به

زمکه له هــــــــــــــیبته لکه پاڼه ریږدیدله

نن هغه قوت کله پــــــــــاتی مسلـمان کښی

هغه روحیه مســـــــــــــــــلمـانانو وبایلله

وینو کښی اوس نه لامبی مسلم شود اوبو مهی

نه ورکوی سرخو سرســـــــــــایه ئی ومنله

نه کوی جهاد نفل کـــــــوی او وظیفی کوی

مفت ثواب ته ملا مسلـــــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولی په ذکرخدایه ستا خوښی رضا غواړی

ستا رضائی هرخــــــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نکړی چــــــه پکښی یوڅه تاوان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بــــــــاندی ئی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلـــــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښینی واعـــــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم څکی د زمزم اوبـــــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هــــــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خـــــــــــــوناتوی ئی په حرامه

هیڅ وخت ئي حرامـــــــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئی چه ښکاره کـــــــــــول ګناه به ئی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تــــــــــوبی به ئی ویستلی

پټ به شوله خلکو چــــــــــــه توبه به ئی ماتوله

اوس خومجاهر فـــــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لـــــــــــــوڅه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخـــــــــــرت کښی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خــو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میـــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میـــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرڅــــومره عالی وی ښه ده
په سپوږمۍ ستــــــورو دآسمان شه مین
مینه کښی فرق د شرق وغرب مه کوه
په صبحدم،ماښام یـــــــو شان شه مین
ښکلا که لــــــــــوړو ژورو کښی وي
په غرو،درود بدخـــــــــشان شه مین
هواکښی وکوره د ویځـــــــــــواوښان
هم په شبنم هم په بــــــــاران شه مین
د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره
هم په بهار ه په خـــــــــزان شه مین
هرڅوک په خپله معــــــشوقه وی مین
په عشق مین شه!په عــــرفان شه مین
ګبروترساوی که وی خـــپل که پردی
په ښایسته نوع دانســـــــــان شه مین
پریږده بلبل چه په ګل مـــــــینه کوی
ته هم په ګل هم په باغـــــبان شه مین
یوازی خپله باغچه مه ســــــــتایه تل
((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چــــه په جوش راشی

اوبه اورشي چــــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیرښکاره دی

وي بی زهرو چـــه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیــــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګـــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خـــــو اورنه دي

د محیط اغـــــــــــــیزه کله لري مور

له یوه پښته رڼـــا او لـــــــوګی دواړه

د یوه مخ منـــــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله څوک پیـــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځـــي که ځي هرلور

زورورانسان په هـــر څه زورور دي

په محیط په زمانـــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کـــــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د څـــيږی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څـومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســـيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګـــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غـــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لـــــوکړه ئيي په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهـــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بی تـــــميزه زور

عمل او عکس العمل

مينوژوب اغوستــــــل ښه که بد عمل دي
د دلاق اوچـــــادری عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيـــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديـــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شـــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــنجی عمراقل دي
که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری
هریوبل ته قـــــــــبرکن د بل اجل دي
حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني
مري هغه اورچه سیـــزلی ئې ځنګل دی
که نن وی ستــــــا رسی او د بل غاړه
دا رسی سبا ته ستــــــا د غاړی ول دی
انتقام ته تږی زړونــــــــــه ترخوتږی
باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوټي

د سوټي او سیاست خـــــــــــود قدیمه آشنائی ده
د سوټي په زور ئې کړې په هروخت کښی آغا ئې ده
په لیمو راننباسی ناتـــــــــــــراش سوټي په زوره
وائی سترګوکښی ځـــای ورکړی دادسترګوسلائی ده
چه ډب نه وی ادب نه وی د سوټي د خولی منطق دی
ډبولو راښودلې ډبــــــــــــــــــــیدلی دانائی ده
ظالمانو یو وهلی ټکــــــــــــــــــــــولی او رټلی
زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائې ده
ضرباضربوزده کړی په مونــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربې قوه کښې ضرب شته د سکې ضرب کفائي ده

چه وهې موراته وائي ګـــورئ اوس به موسرړی کړم

په وهلوسرړی کيـــــــــــــــږو د زور لښته مو دائي ده

د موسی امسأ چينې کــــــــــړی له وچ کاڼي نه رواني

د دهقان لاس کښې يې کړی قـــلبه سمه په غوائي ده

ګدا ځان پرې دی ساتلی د خـــروړی سپی له خولي نه

يو ړانده لره کړی ډيــــــــــــــــــره ښه رهنمائي ده

کله شی خلی د سترګو بيــــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائي سترګـــــــــــو ته ورکړی زيبائي ده

چه سوتي سلائي بـــــــــــــــولی اوله چانه شرميږی

ښه په زورکښې راروانـــــــــه ياره ستا بيحيائي ده

خپل او پردي

لری بيل بيل رنګـــــونه د يو چمن ګلان

يوشان په ګل ميـــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بيل شـــــود ذوق په اختلاف

د ګلومينی خپل کـــــــــــــړه بلبلي پتنګان

خپلوي د سيرت ښه ده خـــپلوی نه صورت

خيره کښې خوپردی هـــم ښکاری کله يوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نيسه نظرکښی

ظاهرکښې لکه غـــــــنی ښکاريږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښی که یودی بیا هم سره یونه دی
چیرته د پسرلی بـــــــاد او چـیرته د خزان
د سرسترګی جدادی د زړه ســــــترګی جدا
وینښتوب د سترګو کله وینښتوب دی د وجدان
طوفان دباد که هرڅومره قـوی دی په ظاهر
قوی په حقیقت کښی نسیـــــــــم دی د نیسان
د خیراود شراصل که یو هـــــم وی یونه دی
لطیفه وړمـــــــــــــــه ده همجنسه د طوفان
په وینه باندی مینه د دین شـــــــــوله غالبه
قربان عقیده نه هـــــــــــــــرڅه کړه مسلمان
بلال حبشی وروړ شو مسلـمان سره د فارس
مومن خپل دی عــــــــــــرب وی که افغان
پردی شو محمد نه خپـــــــــــــل تره ابولهب
زید ځوی د محمد شـــــــــو چه رائیی ووړ ایمان
پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مـــومـن
د نوح ځوی ګوره نه دی د نـــــــوح د خاندان
په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی
په دی راز بنه پوه شــــــوی د زړونو خاوندان
که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفــتٍ زړو کښی
که شي غاړه په غــــــــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیــــــــتیږی او جګیږی

ترقی ده د موجـــــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه میرمینی لـــــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شــــی وروربه نــشی د خـــوارانو

نازولی ځـــــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حــــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګــورئ

اوس د حال پـــه ژبه کـــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــــندی دي

د حال ژبه بنــــــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان بړبړ غـــــړیږی نورتـــول غلی

یوشاعر د ځـــــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده ډیــــــــــــــــــر ښه اظهار د تألم

څه چه بولي واقــــــــعی او حقیقی ځوک

توهم دي تـــــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خـــــــاورو لاندی مایوسی کړه
په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مری کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوتې چه لګی د یـــــــــــوه بل په سرونو
دا کوتک کوتکماری خـــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپڅیړی یــــــــا زنګ خوری یا ماتیږی
تیکی دی لباس د توری خپــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هــــــنروی هم حکمت وي
چه ئی نور په جبر کاندی هغه کــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ
ورکه دارڼا دښمنه تکه تـــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه
ولس هم درسره مل کــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحـــــــــــطی ورکه د خندا کړه
برﻭسې شونډی په مسکا کـــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې ‎ ‎ ‎ ته د دی عصرد لـــــــــبرئې
مبـــــارک شـــه!مبارک شه! ‎ ‎ ‎ پــــه خـــــوبانوکښی افسرئې
دالماس تــــــاج دې په سردي ‎ ‎ ‎ آراســــــــته پـه زر،زيـــورئې
د ښکلاثـــــــــاني دې نــشته ‎ ‎ ‎ معـطرمـــــشک وعـــــنبر ئې
ټول دې تل ثـــنا صفت کـړی ‎ ‎ ‎ له هـــرچـاڅخه بهـــــــتر ئې
عيب دې څــــوک ليدلی نشی ‎ ‎ ‎ ســـــرترپايـه ټول هــــــنر ئې
خوشـــــــپی ورځی درته وائې ‎ ‎ ‎ آيا د نــه هــــــم خـــــبر ئې
چه ښکلا وی يو څـــــوورځی ‎ ‎ ‎ چه پر يـوزی هـــــــغه لمرئې
دا څيـــــــــره نه پاتی کيږی ‎ ‎ ‎ که هرڅــــــــو ښکلی بشر يې
د جګ غــــره په جګه څوکه ‎ ‎ ‎ زيږی لــــــمر د مازد يګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفــــــــــــــــــانونوهيولئ ده
هندوکش پاميرد لــــــــوی طوفان ماوی ده
زلزلی که وران کــــــړه خلم کښی کورونه
د سيلاب خواهـــــــم سره په مونږ بيا بيا ده
توري لړې تل زمونـــــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تــــــندریزه يې بریښنا ده

له بارانه ئې سیــــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګـــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغـــــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډی ژاړی د ځــــــوی مړو واویلا ده

مصیبت په مصـــــــــــیبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بــــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه يې مات کړه

هیره کړې خولو خـــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نــــــــــــه دي سیلابونه

څومره مطـــــــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خـــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمـــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هــــــر څو سره سنا ده

د فضا تسخیر تـــــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــــنه په هـــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیـــــلاتونو

تباهی ته ملا تــــــــــړلی د دنــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کــښی ځـــــای نـیولی

په ققفاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کـــــړی

ناقراره نارآرامـــــــــــــــه آســـیا ده

زمکه څه ویـــــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخــــــت ریـږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګـــــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئي په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده

نفس ظالم تربـــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی یي غټ شوي

سره !ستا مغزو کـــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولـــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددي ملی نهضت هــــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســـــپین اوتور نشته ګورئ

نظرئي یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابــــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونډه که نن بــــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســــــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئې واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځـــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامـــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نـــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته ځومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــسواله ملامت نه ئې ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئې خـــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکـــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولـــت دي ورســـره خیر کسیر

په عادي نــظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجــــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خواروحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکارده

که دي فکروی تـــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښی

دی ازاد دي نه غـــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بـــــل ته اړ وږی فقیر

چه وطن اوملـــک آزاد وی کله ښائیی

چه یٔی خلک د ځــــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هـر هرسړی ده

حفاظت یٔی پـــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده ګرانه

لوی دښمن ئې خواری بيوسی ده

په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې

په مـــــــلي اتحاد د متکي ده

چه هرځـــــومره ملت متحد وي

خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده

په ملي تربيه قـــــــوت مومی

په ملي روحيه کښی خوندی ده

ټينګ اساس ئې ملي اقتصاد دی

خپلواکي نورو نـــــه بې نيازی ده

په ملی ثقافت قـــــــوم ژوندی دی

کلتوری سرمايـــــــه ئې هستی ده

راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه

ترقۍ لورته هڅه حــــــــــتمی ده

ورکه کړئ بــــــــاداری و څوتنو

خپلواکی دفرد فـــــرد آزادی ده

په آزاد او خــــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غوارمه چـــه مـــرګ مي وي په شان د يو فقير
نـــه دې پکښې ويـــــــروي نه د خلکو ډير بهير
نه دې راډيــــــــوکښې وی زمامرګ اعـــلان
نه دې وي زما په قــــــبر خـان وبيګ اومير
خاوروتـــه دې وســــــــــــپاری هغه دهقانان
هغه چـــه کـــــــــــــری تخم اووړي خير کثير
نورڅه نه وړم عجز اونياز به وړمه خدای تـه
رحم او کــــــرم ته به ئې وړم عذر و تقصير
لاس کښې که څه نه و،چه نهرووړی ماږه کړمه
زړه کښې خوڅه و،چه ئې په دوی کړمه زهير
ښه به وی که لـــــــبړمی دا تياره قبررڼا کاندی
که می رڼا کـــــــړی وی د چـا ذهن اوضمير
مکړئ دريأ دپـــــــــــــاره مـاپسی خيرات
ځان پسی نه غـــــــــوارم خـيراتونه چشمګير
ورکړئ غــــــريبانوته که وی زماڅــــــه مـال
پټ غوندی له خلکو چه پکښې نـــــه وی تشهير
خدای ته ډير نږدی وي له هـــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غــــــریب خواروحقـیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیټه پای ته ورسید ټایپینګ ئې

ما په دوه پنځوس کلنۍ کښی کمپوټر زده کړه شروع کړه ،او کمپوټر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوټر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوټری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئې نظرخپل دی

په ډیردرنښت دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالی

د برکمالپور د حاجی صاحیبانود کلي څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library